

52.

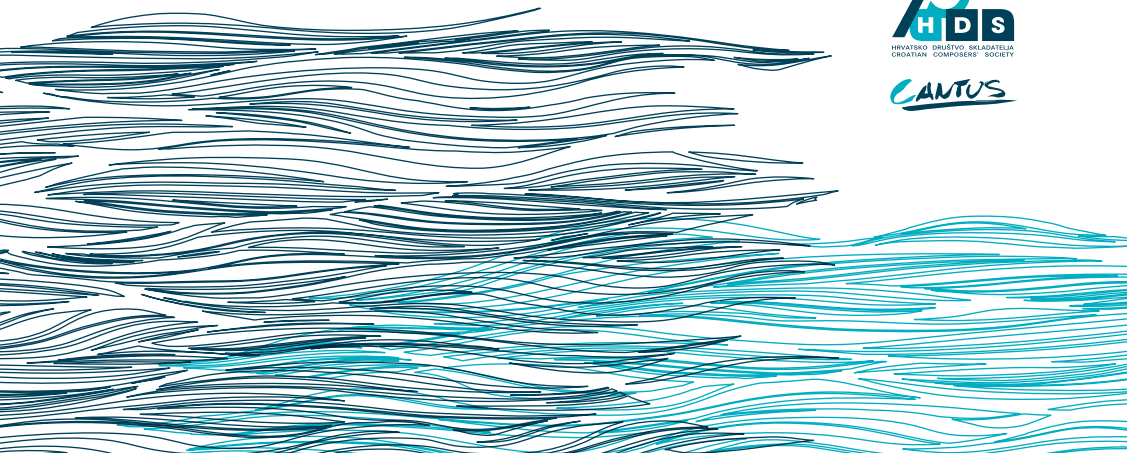
**Glazbena
tribina
Opatija**

**5. - 7.
studenoga
2015.**

**Hotel Imperial i
Villa Angiolina
| Opatija |**

CANTUS

Poštovani sudionici Glazbene tribine,
dragi prijatelji,

Ponovno se susrećemo u Opatiji, gdje sve vas s veseljem dočekujemo iz godine u godinu! Glazbena tribina postala je dio imidža Opatije, grada festivala, glazbe i umjetnosti općenito.

Otkako je stasala, Opatija do današnjih dana nikoga nije ostavila ravnodušnim.

Vjerujemo da je posebno umjetnici, glazbenici, doživljavaju i kao vrelo inspiracije, i da se vraćaju jer je baš zato vole.

Ove godine sam posebno sretan zbog vijesti koju smo posljednjih godina najavljivali: u rujnu je počela gradnja Kulturno-turističkog centra u Opatiji! Točno iznad Hotela Imperial, u kojem najčešće upravo organizatori Glazbene tribine održavaju dio svojih programa, niče objekt koji će kulturi i njezinim djelatnicima pružiti dostojan krov nad glavom. Želimo da ta nova kuća kulture ugosti brojna uprizorenja i razne produkcije i nadamo se da će biti dobrim domaćinom i kućom u koju se gost poželji vratiti.

Stoga, dragi prijatelji, nakon niza godina kvalitetne suradnje ne sumnjamo da će i ovogodišnja Glazbena tribina biti uspješno organizirana, premda joj je gradilište u susjedstvu: nastojali smo svakako pomiriti te dvije činjenice - buku pneumatike i ton violine, tako da jedni drugima budu poticaj, a ne smetnja.

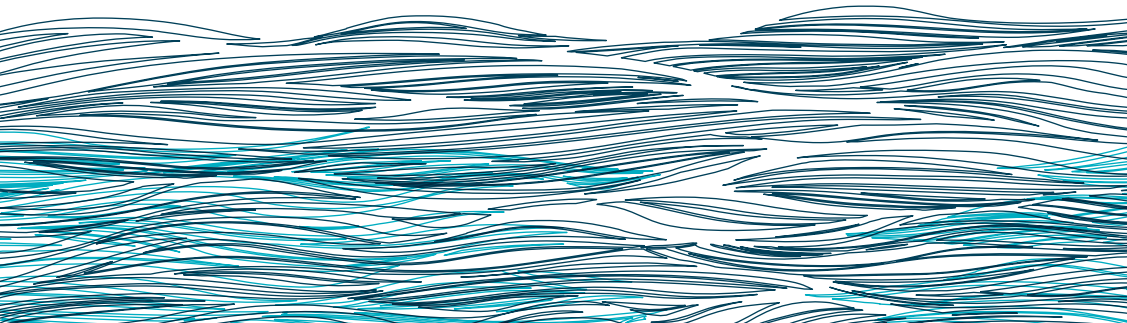
Nova kuća kulture u Opatiji bit će završena do kraja 2016. godine. Rokovi su ambiciozni, ali ozbiljno postavljeni, kao uostalom i cijeli projekt, od početka do kraja. A iskreno vjerujem da, među ostalima i vi, sudionici i organizatori Glazbene tribine, možda najbolje razumijete koliko je ovakav objekt Opatiji potreban! Veseli me da ćemo 2017. godine u njemu ugostiti sudionike i programe Glazbene tribine!

Htio bih na kraju iskreno zahvaliti Hrvatskom društvu skladatelja, svim glazbenicima i sudionicima ove jedinstvene manifestacije koja promiče stvaralaštvo hrvatskih suvremenih skladatelja, na njihovu trudu, upornosti i zalaganju.

Uživajte u Opatiji, prošetite našim ulicama, šetalištem Lungomare, upijte ovu atmosferu, pogledajte kako naš grad izgleda danas, sjetite se kako je izgledao prošle ili pak prije pet godina. Opatija se ubrzano mijenja, ona će već iduće godine biti drukčija, no uvijek će zadržati svoj prepoznatljiv inspirativan šarm grada pod Učkom.

Dobro nam došli!

Srdačno vaš,
Ivo Dujmić
gradonačelnik Opatije

Poštovane kolegice i kolege, dragi posjetitelji i prijatelji Tribine,

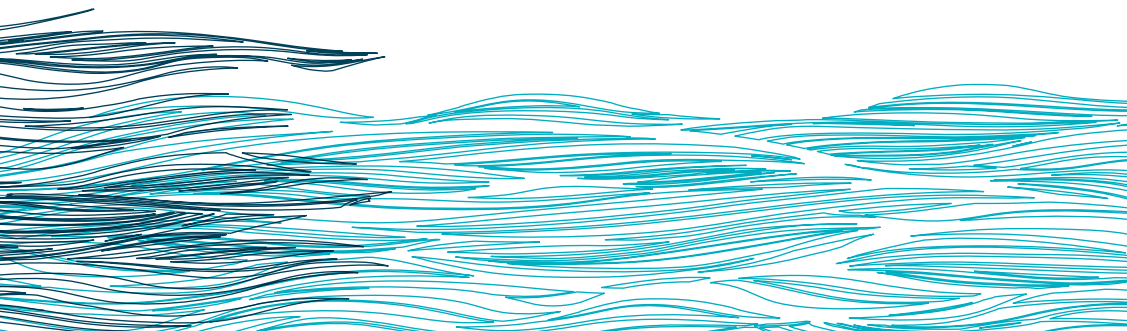
nastavljamo gdje smo stali prošle godine. Energija kojom se za okruglim stolovima raspravljalo o domaćem suvremenoglazbenom loopu, jasna je potvrda da postoji velika želja za preispitivanjem pozicije hrvatske suvremene glazbe na ovdašnjoj i međunarodnoj sceni. S posebnim zadovoljstvom ove smo godine oko stolova osigurali nekoliko mjesta za predstavnike naše “glazbene dijaspore”, kako bismo u vlastitu potragu za mogućim izlazima iz petlje, ili barem njezinim boljim razumijevanjem, uvrstili njihova izvandomovinska iskustva.

A što ako zaključimo da nam je u loopu sasvim dobro te da ga ne valja raspetljivati? Prve riječi prethodne rečenice ujedno su i podnaslov ovogodišnjeg predavanja koje će pružiti dublji uvid u mogućnosti iskorištavanja medijskih resursa današnjice radi približavanja suvremenog umjetničkog djela mladima. Drugo predavanje upoznat će nas s mogućim metodama za bolje razumijevanje izvedbenih koncepata unutar elektroničke glazbe.

Širok generacijski raspon domaćih autora čija djela čine glavninu programa ovogodišnjih koncerata, nove skladbe naših skladatelja koji žive i stvaraju na potezu od Tel Aviva do Londona, uz djela nekolicine inozemnih autora, jamstvo su stilske širine glazbenog dijela Tribine. Za visoku izvođačku razinu zadužili smo birane domaće izvođače i goste iz susjedne Slovenije i Austrije.

Svim posjetiteljima želimo produktivan susret i ugodne trenutke uz ovogodišnje programe,

Silvio Foretić i Vanja Lisjak
umjetnički voditelji Glazbene tribine Opatija

ČETVRTAK 5. STUDENOGA

17:00 | Villa Angiolina

Anđelko Krpan, violina; Trio Osor

Alfi Kabiljo: koncert i razgovor povodom 80. rođendana

Voditeljica: Jagoda Martinčević

20:00 | Hotel Imperial – Zlatna dvorana

Oktet slovenskih limenih puhača

Udaraljkaški duo Drumartica

Simon Höfele, truba

Miha Haas, klavir

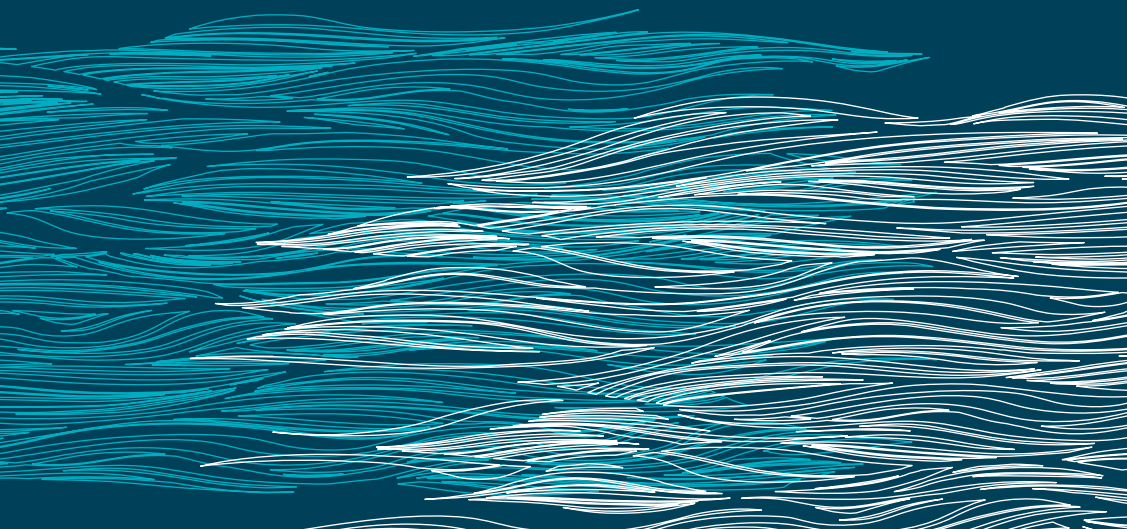
Ivana Kiš, Neville Hall, Nina Šenk, Stanko Juzbašić*,*

*Marko Ruždjak, Danijel Legin**

22:00 | Villa Angiolina

JMZM

Josip Maršić & Zoran Medved: INTRO

ČETVRTAK / 5. STUDENOGA

Villa Angiolina, 17 sati

ANĐELKO KRPAN, violina

TRIO OSOR

Renata Penezić, flauta

Petar Kovačić, violončelo

Zarija Alajbeg Galuf, klavir

Alfi Kabiljo: koncert i razgovor povodom 80. rođendana

Voditeljica: Jagoda Martinčević

Alfi Kabiljo

Guslač na ulici, za violinu solo

Liburnijska suita, za flautu, violončelo i klavir

Skladatelj, dirigent, aranžer, pijanist, tekstopisac, libretist i producent, **Alfi Kabiljo** (Zagreb, 1935.), pohađao je privatnu glazbenu školu hrvatskog skladatelja i pedagoga Rudolfa Matza te završio Glazbenu školu Vatroslava Lisinskog u Zagrebu. Kompoziciju je usavršavao u Parizu, a diplomirao je i arhitekturu. Skladatelj je međunarodnoga ugleda, a njegov je opus vrlo šarolik - obuhvaća glazbu za kazalište, film, televiziju, zabavne melodije, šansone, orkestralna, komorna i solistička djela. Svoje diskografske i filmske projekte snimao je u Barceloni, Beču, Londonu (Pinewood, Twickenham), Los Angelesu (Hollywood), Ljubljani, Madridu, Parizu, Tokiju, a najviše u Zagrebu. Napisao je glazbu za 80 igranih filmova i više od 100 televizijskih serija. Autor je brojnih popularnih pjesama i šansona koje su snimljene diljem svijeta te sudionik i pobjednik mnogih festivala popularne glazbe u domovini i inozemstvu (Zagreb, Split, Opatija, Krapina, Rio de Janeiro, Tokio, Los Angeles, Tel Aviv, Malta, Seul, Palma de Mallorca, Kairo, Aleksandrija, Atena, Caracas, Mexico City, Curaçao itd.). Njegovi su mjuzikli najizvođeniji mjuzikli u Hrvatskoj, pa je, primjerice, *Jalta, Jalta* doživio oko 1000 izvedbi, zbog čega ga je tisak prozvao *kraljem hrvatskoga mjuzikla*. Komična opera *Casanova u Istri*, praižvedena 2. listopada 2009. u Hrvatskom narodnom kazalištu Ivana pl. Zajca u Rijeci, postigla je velik uspjeh.

Guslač na ulici jest suita za solo violinu nastala 2010. godine, s posvetom proslavljenom violinistu Yehudiju Menuhinu, koji je jednom prigodom anonimno svirao ispred nekadašnje sefardske sinagoge u Sarajevu. Autor je, uz iznimnu povezanost s tom sinagogom - s obzirom na to da mu je većina obitelji živjela u Sarajevu - nadahnuće pronašao u članku Miljenka Jergovića o tome događaju. Skladbu je 2011. godine za Hrvatski radio snimio violinist Anđelko Krpan, a tiskana je u ediciji *Spiller/Alfi Kabiljo collection*.

O svojoj **Liburnijskoj suiti** (*Liburnijskom triju*) autor je zapisao: "Zadnjih desetak godina dosta intenzivno pišem komornu glazbu i imam sreću da ju najveća hrvatska imena izvode (G. Surian, R. Vlatković, V. Krpan, A. Krpan, K. Krpan, R. Penezić, V. Vidović, K. Babić itd.). Više je razloga: u djetinjstvu su moji roditelji, poslije Drugoga svjetskog rata, često priređivali kućne koncerte u kojima su sudjelovali vrhunski zagrebački glazbenici (R. Matz, M. Matz, B. Kunc, P. Dumičić, I. Pinkava itd.), zatim nakon moje prve filmske glazbe, 1971. godine, u duhu tzv. ozbiljne glazbe, mnogi glazbenici su me molili da im nešto napišem, a treći je što me sjajna multiflautistica Renata Penezić zamolila da napišem za *Trio Osor* "nešto u mom stilu, atraktivno i virtuozno". *Liburnijska suita* je dosta inspirirana istarskim melosom (kao i u mojoj operi *Casanova u Istri*), s obzirom da je istočni dio Istre nekad bio dio Liburnije, koji se čak protezao i do Lastova. Liburnijci su bili poznati moreplovci (plovili su i do Sicilije), a 33. godine prije Krista pokorili su ih Rimljani i bili su dio rimske provincije Dalmacije. Prvi stavak, *Preludij* (allegro), pun je pokreta, drugi, polagani stavak, *Legenda* (andante), inspiriran je legendom o ljubavi rimskog legionara i lijepe seljančice iz Vineža koja je kuhala za rimsku vojsku. Legionar je dobio dozvolu da je odvede u Rim, ali njenu ljepotu zapazio je sam imperator i pozvao je k sebi. To je otkrila robinja podrijetlom iz Liburnije i osigurala njihov bijeg. Navodno da se još i danas skrivaju u istarskim šumama i da su im Veli Jože i Vela Jožica našli dobro sklonište. *Finale* (allegro) plesnog je karaktera, koji završava furioznim prestom. Skladba je tiskana u izdanju HUOKU."

Violinist **Andelko Krpan** (Zagreb, 1967.) diplomirao je na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u razredu prof. Kristijana Petrovića te diplomirao i magistrirao na *Hochschule für Musik und Darstellende Kunst* u Beču u razredu prof. Dore Schwarzberg. Usavršavao se na majstorskim tečajevima pod vodstvom Yfrah Neamana i Igora Ozima te na *Menuhin Academy* u Gstaadu. Dobitnik je brojnih nagrada, među kojima izdvajamo: 1. nagradu na Međunarodnom violinističkom natjecanju *Alpe Adria* u Italiji (1988.), nagradu na Međunarodnom violinističkom natjecanju *Vaclav Huml* u Zagrebu (1993.), Nagradu HGZ-a za 1989. godinu, Nagradu Muzičke omladine *Ivo Vuljević* za najboljeg mladog glazbenika Hrvatske u 1993. godini i diskografsku nagradu *Porin* (2002.). Godine 1999. odlikovan je *Redom Danice Hrvatske s likom Marka Marulića*, a 2008. dobio je nagradu *Milka Trnina* Hrvatskog društva glazbenih umjetnika. Od 1990. do 1993. bio je član *Bečke komorne filharmonije*. Jedan je od utemeljitelja i prvi violinist Gudačkog kvarteta *Sebastian*, koji djeluje od 1990. do danas. Od 1993. bio je član, a od 1997. do 2002. koncertni majstor *Zagrebačkih solista*. Od 2002. do 2006. bio je koncertni majstor Orkestra Opere HNK u Zagrebu. S Gudačkim kvartetom *Sebastian*, pijanisticom Nadom Majnarić te violistom Markom Generom snimio je deset CD-a za izdavačku kuću *Croatia Records*. Profesor je violine na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Na poticaj Danijela Marušića, osnivača *Osorskih glazbenih večeri*, sastav u kojem sviraju Renata Penezić, flauta, Petar Kovačić, violončelo i Zarija Alajbeg Galuf, klavir, nazvao se **Trio Osor** i pod tim imenom 2007. godine prvi put uspješno nastupio na *Osorskim glazbenim večerima*. Članove ansambla povezuje želja za komornim muziciranjem, a posebice otkrivanje novih djela za ovaj, ne tako čest, neklasični sastav. U širokom repertoaru koji se proteže od baroka do suvremenih autora, i to

mahom originalnih djela pisanih za ovaj sastav, nalaze se i djela domaćih skladatelja posvećenih upravo ovome triju i praižvedenih u Osoru. Prvi je komorni sastav koji se imenom vezao uz festival *Osorske glazbene večeri* u njegovu neprekinutom nizu, od osnutka 1976. godine.

Renata Penezić diplomirala je na ljubljanskoj *Akademiji za glasbo* u razredu Fedje Rupela (1993.). Kao dobitnica stipendije *Deutscher Akademischer Austauschdienst* (DAAD) magistrirala je s najvišim ocjenama u razredu Andrása Adorjána na *Hochschule für Musik* u Kölnu. Usavršavala se na brojnim majstorskim tečajevima i seminarima u inozemstvu (Velika Britanija, Francuska), kod glasovitih flautista, kao što su Trevor Way, Pierre-Yves Artaud i Alain Marion. Već na trećoj godini studija postala je solo flautistica Zagrebačke filharmonije. Uz djelatnost u orkestru podjednako uspješno razvija karijeru solistice i komorne glazbenice, surađujući s hrvatskim i inozemnim glazbenim umjetnicima i ansamblima. Članica je ansambla *Musica Viva*, a svestranost i širinu interesa potvrđuje iznimno širokim repertoarom, od rane do suvremene glazbe. Redovito snima za Hrvatski radio, a snimila je i više zapaženih nosača zvuka, od kojih je Božićni koncert s ansamblom *Musica Viva* 2006. dobio nagradu *Porin* za najbolju izvedbu solističke ili komorne skladbe. Vodeći hrvatski skladatelji posvećuju joj svoja djela. Uspješnu pedagošku djelatnost razvija na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Održava seminare iz flaute i komorne glazbe u Hrvatskoj i Sloveniji. Članica je ocjenjivačkih sudova međunarodnih flautističkih natjecanja. Uz Tamaru Cohu-Mandić voditeljica je i utemeljiteljica *Zagrebačkog ansambla flauta*.

Petar Kovačić rođen je 1980. godine u Rijeci, gdje je pohađao glazbenu školu Ivana Matetića Ronjgova u razredu prof. J. Šepića. Diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je studirao u razredu prof. Nikole Ruževića, a zatim Andreja Petrača. Tijekom studija pohađao je trogodišnji tečaj za usavršavanje pri Fondaciji *Romano Romanini* u Bresciji (Italija), pod vodstvom violončelista Maria Brunella. Godine 2001. upisuje *Hochschule für Musik* u Saarbrückenu (Njemačka), gdje nastavlja studij u razredu prof. Gustava Rivinijusa, kod kojega je završio i poslijediplomski studij. Tijekom školovanja bio je polaznik majstorskih tečajeva kod uglednih pedagoga i violončelistā (N. Ružević, M. Hayashi, K. Botvay, V. Perlin i E. Schönfeld). Dobitnik je prvih nagrada na državnim natjecanjima 1996. i 1998. godine te prve nagrade na Natjecanju *Alpe Adria* 1999. u Goriziji (Italija). Godine 2000. osvojio je prvu nagradu na natjecanju riječkih glazbenika te posebnu nagradu žirija za najbolje izvedenu skladbu. Iste godine osvaja treću nagradu na Drugome međunarodnom natjecanju mladih violončelista *Antonio Janigro* u Poreču. U rujnu 2003. godine osvojio je drugu nagradu na Međunarodnom natjecanju *Walter Gieseking* u Saarbrückenu (Njemačka). Od 2003. djeluje u HNK Ivana pl. Zajca kao solo violončelist. Prvi je violončelist Riječke filharmonije. Kao solist nastupio je s Komornim orkestrom Windstrings, Zagrebačkom filharmonijom, Zagrebačkim kvintetom, Riječkom filharmonijom, Dubrovačkim simfonijskim orkestrom i Simfonijskim orkestrom Opere HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci.

Zarija Alajbeg Galuf diplomirala je 1991. u razredu prof. Ksenije Kos na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, gdje se dodatno posvetila studiranju komorne glazbe kod prof. Andreja Petrača. Interes za komorno muziciranje odveo ju je u *Scuole superiore del Trio di Trieste*. Tijekom cijelog školovanja sudjelovala je na brojnim seminarima i majstorskim tečajevima vrhunskih pedagoga u zemlji i inozemstvu (R. Kehrer, E. Timakin, K. Taylor, D. Kraus, G. Veemayer, D. Grigorjan). Koncertna karijera Zarije Alajbeg Galuf posljednjih godina uključuje solističke i komorne recitale u sklopu *Dubrovačkih ljetnih igara* i *Osorskih glazbenih večeri, Bolskog, Hvarskog i Trogirskog ljeta* te u koncertnim dvoranama u Splitu i Zagrebu. Imala je priliku koncertirati i u Italiji, Švicarskoj, Danskoj, Njemačkoj i Nizozemskoj. Djelovala je kao umjetnički suradnik na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, na ljetnim seminarima *Trija Orlando* u Sorrentu te M. Hayashija i K. Botvaya u Grožnjanu. S flautisticom Anom Domančić snimila je nosač zvuka *Francuska glazba za flautu i glasovir s početka stoljeća*.

ČETVRTAK / 5. STUDENOGA

Zlatna dvorana Hotela Imperial, 20 sati

OKTET SLOVENSКИH LIMENIH PUHAČA:

Franc Kosem, truba (SiBRASS)

Blaž Avbar, truba (CONTRAST)

Leon Pokeržnik, truba (CONTRAST)

Jožek Rošer, rog (CONTRAST)

Klever Felício Sobrinho, rog (SiBRASS)

Mihael Šuler, trombon (SiBRASS)

Andrej Karba, trombon (CONTRAST)

Uroš Vegelj, tuba (CONTRAST)

UDARALJKAŠKI DUO DRUMARTICA:

Jože Bogolin i Simon Klavžar

SIMON HÖFELE, truba

MIHA HAAS, klavir

Ivana Kiš: *Circle*, za oktet limenih puhača i dva udaraljkaša*

Neville Hall: *The Sound a Gemmed Light II*, za oktet limenih puhača

Nina Šenk: *Tangle*, za trubu i kvintet limenih puhača

Stanko Juzbašić: Preludij i scherzo, za oktet limenih puhača*

Marko Ruždjak: *Sunset*, za kvintet limenih puhača

Danijel Legin: *Nachtgesang*, za oktet limenih puhača, udaraljke i klavir*

Ivana Kiš (Zagreb, 1979.) nakon završene gimnazije i srednje glazbene škole *Elly Bašić* upisuje studij kompozicije na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u razredu prof. Marka Ruždjaka. Diplomirala je 2002. izvedbom djela *Zaljubljeni akrobat*, za alt saksofon i orkestar. Godine 2003. upisuje poslijediplomski studij na Kraljevskom konzervatoriju u Den Haagu, Nizozemska, gdje su joj profesori Louis Andriessen, Gilius van Bergeijk i Diderik Haakma Wagenaar. Magistrirala je 2006. koncertom pod nazivom *Sell yourself in the marketplace*. Za kazalište *Korzo* u Den Haagu ostvarila je nekoliko djela u suradnji s umjetnicima iz drugih područja (vizualna umjetnost, drama). Autorica je glazbe u nekoliko produkcija glazbenog teatra (*After the Breakdown*, *Robe of feathers*, *Look at her Look at her Look at her*) te u svim svojim djelima uvijek povezuje glazbu s dramom i/ili s vizualnim elementima. Skladbe su joj izveli razni solisti i ansambli diljem Europe (*ASKO Ensemble*, *Marteen Altena Ensemble*, *Cantus ansambl*, *Nederlands blaazers ensemble*,

Zagrebačka filharmonija i Simfonijski orkestar HRT-a). Živi u Izraelu, gdje predaje glazbene predmete u Umjetničkoj školi u Tel Avivu te na Muzičkom konzervatoriju u Kiryat Onu.

O skladbi **Circle (Krug)** za brass oktet i dva udaraljkaša Ivana Kiš piše: "Doživljaj ove kompozicije je kao natjecanje u brzom hodanju kroz vrijeme: zamislite da kao u ubrzanom filmu možete proći unatrag kroz sve što vam se dogodilo od rođenja i vratiti se opet na početnu točku u 7 minuta. Ili da se možete vratiti unatrag u ovo jutro i znati da ćete ponovno proživjeti isti dan, bez mogućnosti da išta promijenite. Iz te priče dolazi zrcalna forma - muzika radi puni krug i vraća se na svoj početak. Muzička inspiracija dolazi iz meni omiljenih baroknih fanfara - superiorne kompozicije za brass i udaraljke."

Neville Hall (Novi Zeland/Ljubljana) skladatelj je pretežno instrumentalnih, u najvećoj mjeri komornih djela. Diplomirao je kompoziciju na Sveučilištu u Aucklandu 1992. godine, a usavršavao se na brojnim obrazovnim i glazbenim ustanovama u Italiji, Poljskoj, Mađarskoj i drugdje. Za svoje je skladbe dobio brojne nagrade. Od godine 1993. živi i djeluje u Sloveniji. Član je Društva slovenskih skladatelja.

O svojoj skladbi **The Sound a Gemmed Light II**, Neville Hall je zapisao: "Poput prve verzije ovog djela koje je namijenjeno kvintetu limenih puhača, skladba je sačinjena od mreže zvučnih polja koja su u biti određena bojom zvuka, iako one također obuhvaćaju materijal snažnog ritmičkog i harmonijskog identiteta. Svako polje proizvodi novu varijaciju, što znači da je sav materijal izveden isključivo iz jednog središnjeg polja. Konačni oblik skladbe temelji se na grupiranju i preklapanju polja u sve dulje jedinice forme, a osnovno načelo organskog rasta trebalo bi slušatelju biti odmah očito. Naslov potječe od naziva pjesme Ezre Pounda. Istraživao sam njegov *Cantos* za naslove posljednjih petnaest godina. *Cantos* je pun prizora iz prirode, osobito vode, valova, kristala, svjetla itd. Osjećam bliskost između tih prizora i organske prirode vlastitih skladbi, ali iznad svega, njegova je poezija poetična bez sentimentalnosti, oštrog je ruba, lijepa je bez težnje da postane dekorativna - takvom bih želio učiniti svoju glazbu."

Nina Šenk (1982.) diplomirala je kompoziciju na *Akademiji za glasbo* u Ljubljani u razredu prof. Pavela Mihelčiča. Poslijediplomski studij upisala je u Dresdenu kod prof. Lothara Voigtländlera, stekavši magisterij u razredu prof. Matthiasa Pintschera na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Münchenu, 2008. Dobitnica je brojnih nagrada, između ostalih i Europske nagrade za najbolju kompoziciju na *Young Euro Classic* festivalu, za Koncert za violinu i orkestar (2004.), Nagrade *Prešern*, kao i prve nagrade na Festivalu suvremene glazbe u Weimaru za skladbu *Movimento fluido* (2008.). U koncertnim sezonama 2008./2009. i 2009./2010. Nina Šenk bila je rezidencijalna skladateljica *Staatstheater Cottbus orkestra* u Njemačkoj. Djela su joj izvedena na uglednim festivalima, kao što su *Salzburške svečanosti*, *Young Euro Classic*, *Kasseler Musiktage*, *Musica Viva*, *Frankfurter Positionen*, *Weimarer Frühjahrsstage*, *Heidelberger Frühling*, *Ljubljanskom ljetnom festivalu*, *Slowind festivalu*, *Slovenskim danima glazbe*, *Mariborskom festivalu*, *Festivalu Unicum*, na Svjetskom kongresu saksofonista itd. te na brojnim koncertima uglednih orkestara i ansambala (Njujorška filharmonija, Staatstheater Cottbus orkestar, *Young Euro Classic Festival Orchestra*, Slovenska filharmonija, Simfonijski orkestar Slovenske

radiotelevizije, *Ensemble Modern*, *Scharoun Ensemble*, *Ensemble Mosaik*, *London Sinfonietta*, *Ensemble United Berlin*, *Slowind Wind Quintet*, *Ensemble Aleph*, *Altera Veritas*, *MD7*, *Ensemble Concorde* i Berlinski komorni simfoničari).

O svojoj skladbi **Tangle**, za trubu i kvintet limenih puhača skladateljica piše: "Riječ *tangle* (*zaplet*) živopisan je opis materijala i linija upletenih zajedno kako bi oblikovali ovu skladbu. Solist počinje udaraljkaškim elementima, polako dodajući sve više alikvota i melodijskih linija. Ansambl je povezan sa solistom istim materijalom, ponekad stvarajući prostor za solo trube kako bi pokazale virtuoзитet, a drugi puta ansambl počinje uvijati materijal oko solista, sprečavajući ga da odmiče, ali i napreduje. Ideja je potekla od slovenske narodne pjesme koju sam željela infiltrirati u skladbu. Melodija postaje jasna na samom kraju skladbe, poput kratke iskre sjećanja, predstavljajući ljepotu i moć izraza "jednostavne" linije, kao veliki kontrast brzim, kratkim, upletenim odjeljcima koji čine skladbu."

Stanko Juzbašić (1959.) diplomirao je elektrotehniku i portugalski jezik i književnost na Sveučilištu u Zagrebu 1983. Djelujući kao skladatelj, oblikovatelj zvuka, studijski glazbenik, glazbeni producent i medijski umjetnik, biva već tada zapažen po inovativnom radu na uvođenju digitalne tehnologije u glazbenu produkciju u Hrvatskoj. U akademskim se godinama 1996. i 1997. kao *Fulbrightov* stipendist na *Columbia University Department of Music* usavršava u područjima algoritamske kompozicije i računalne sinteze glazbenog signala. Kao samostalni umjetnik skladao je glazbu za približno 70 glazbeno-scenskih uprizorenja više umjetničkih vrsta, u priznatim izvedbenim prostorima Hrvatske i Europe, surađujući s brojnim istaknutim glazbenim i kazališnim umjetnicima. Za svoj rad dobio je više individualnih i kolektivnih nagrada i priznanja. Kao promicatelj glazbeno-informatičke kulture napisao je više edukacijskih softverskih programa koji se koriste na nekoliko sveučilišta u SAD-u te je sudjelovao u nekoliko međunarodnih projekata glazbenog softvera otvorenoga koda. Kao pedagog oblikovanja zvuka u kazalištu djelovao je u sklopu međunarodne inicijative *Moving Academy for Performing Arts* 1995./2002. na *Akademie der Künste* u Berlinu i 2006./2007. na Umjetničkoj akademiji u Osijeku. Uz autorski rad povremeno se bavi i suradnjom na projektima očuvanja glazbene baštine 20. stoljeća. Član je Hrvatskoga društva skladatelja i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Živi i radi u Zagrebu, nastojeći ne ponavljati se.

O **Preludiju i scherzu za oktet limenih puhača**, skladatelj piše: "Izazov pisanja za oktet limenih puhača za mene dobiva osobit značaj i stoga što poznat mi univerzum notnih materijala baš i ne obiluje originalnim partiturama za takav ansambl (a poglavito ne za instrumentaciju 3-2-2-1). S motrišta 21. stoljeća teško mi je vlastiti notni tekst u nastajanju promatrati mimo iskustva *hiperteksta* sa svim njegovim poveznicama, koje nisu nužno tu da bi bile "konzumirane". Možda je dovoljno i to da su osviještene u glazbenom vremenu, kako je to bivalo u ranijim epohama, ali asocijativno su neizbježne. Ili je možda obrnuto? Nije li u tehnici notnog zapisa ideja hipertekstualnosti bila "ugrađena" već pet stoljeća prije nego što je taj pojam uopće skovan? Odnos glazbenog vremena i stvarnog vremena, hoće li skladba započeti kad je skladatelj počeo pisati, a završiti kad je prestao ili će kroz formu vrijeme biti strukturirano slojevitije i time manje dosljedno, u svojoj mi se cjelovitosti više ne čini sagledivim. Možda sam upravo zbog specifične težine zvuka limenih puhača, koji kao masivna zvukovna tijela u klasičnoj literaturi često "privlače" tonove svih drugih

glazbala k sebi, u teksturi skladbe poželio potražiti put do lakoće: lakoće daha, trenutnosti intonacije, neposrednosti skoka, samorazumljivosti pulsa, izravnosti odjeka, lakoće preokreta, sažetosti forme. Ako već sam čin izričaja okamenjuje misao, kamo onda usmjeriti svoje stvaralačko razmišljanje? Iskreno, baš niti ne vjerujem u instrumentalnu glazbu koja bi veličala iskustvo sile teže.”

Skladatelj **Marko Ruždjak** (Zagreb, 1946. - 2012.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je klarinet (1969.) i kompoziciju (1972.) u razredu prof. Mila Cipre. U kompoziciji se usavršavao u Parizu, kod Ive Maleca i Pierrea Schaeffera, i Kölnu, kod Milka Kelemenena. Od 1969. do 1973. bio je urednik izdanja *Koncertne direkcije Zagreb*, od 1974. do 1976. voditelj *Muzičkog informativnog centra* KDZ, od 1979. profesor teorijskih predmeta, a od 1990. i kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 2006. bio je član suradnik, a od 2008. redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Autor je velikog i raznovrsnog opusa, za koji su dodijeljene sljedeće nagrade i priznanja: dvije Nagrade *7 sekretara SKOJ-a* (1970., 1971.); Nagrada JRT (1974.); *Vjesnikova* nagrada *Josip Štolcer Slavenski* (1977.); Godišnja nagrada *Vladimir Nazor* (1988.); Nagrada *Međugorje* (1995.); Diskografska nagrada *Porin* (1996., 1998., 2000.); Nagrada *Boris Papandopulo* Hrvatskog društva skladatelja (2004.) te Nagrada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti za skladbu *La Frontera* za sopran i komorni orkestar (2008.).

Dio bogatog, živopisnog i iznimno cijenjenog skladateljskog opusa prerano preminulog Marka Ruždjaka nesumnjivo je i jedanaestominutna skladba ***Sunset***, za kvintet limenih puhača. Riječ je o kompleksnoj partituri nastaloj 1986. godine i posvećenj Slovenkom kvintetu trobil. Upravo ju je taj ansambl praezio u *Muzičkom biennalu Zagreb*, 12. travnja 1987. u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog.

Danijel Legin (Zagreb, 1984.) pohađao je osnovnu glazbenu školu za klarinet i klavir i teoretski odjel na Glazbenom učilištu *Elly Bašić*, gdje je počeo učiti kompoziciju kod profesorice Sande Majurec. Prije upisa na Muzičku akademiju studirao je matematiku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Dobitnik je nagrade *Stjepan Šulek* za 2009. godinu, za skladbu *Cantus-3*, Dekanove nagrade Muzičke akademije u Zagrebu, stipendije Hrvatskog društva skladatelja iz Fonda *Rudolf i Margita Matz* za 2010. te potpore Ministarstva kulture za 2011. godinu. Kompoziciju je diplomirao 2010. u razredu prof. Frane Paraća. Tijekom studija sudjelovao je na Međunarodnoj zimskoj školi za suvremenu kompoziciju u Dubrovniku, pod vodstvom ansambla *Sonemus* iz Sarajeva i ansambla *Sonanza* iz Stockholma, te nazočio radionici za skladatelje i dirigente u Grožnjanu, pod vodstvom maestra Berislava Šipuća i skladatelja Giela Vleggaara, uz sudjelovanje *Cantus ansambla*. Skladbe su mu izvođene u Hrvatskoj i inozemstvu te u sklopu festivala *Gaudeamus Music Week* i *Muzički biennale Zagreb*. Bavi se notnim izdavaštvom te je realizirao nekoliko desetaka notnih izdanja za domaće i inozemne izdavače (*Omni Music Publishing*, *Donemus* - *Muziek Centrum Nederland*, *Cantus*, MIC itd.). Suradivao je s Hrvatskom radiotelevizijom. U razdoblju od 2011. do 2014. godine radio je kao asistent za teorijsko-glazbene predmete na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 2014. živi u Beču.

“Skladba ***Nachtgesang*** za oktet limenih puhača, udaraljke i klavir nastala je na poticaj Vanje Lisjaka i Silvija Foretića za otvorenje Tribine u Opatiji. Osnovni

melodijski sadržaj u uvodnom dijelu skladbe donose rogovi, te se kasnije pridružuju i ostali puhači u homofonom slogu koralnoga karaktera. Melodijski i harmonijski aspekt baziran je na intervalima sekunde, terce i kvarte, dok se gradnja fraza temelji na načelu ulančavanja – svaka sljedeća fraza nadovezuje se na završne tonove prethodne fraze. Pridruživanjem udaraljki (primarno vibrafon i crotales) i klavira u zasebnoj pulsirajućoj strukturi započinje razvojni dio skladbe u kojem dominira polifono tretiranje koralnih elemenata, dok postupna gradacija i ritmičko zgusnjavanje materijala dovode do vrhunca skladbe.” (Danijel Legin)

BRASS OCTET & PERCUSSION DUO čine istaknuti slovenski glazbenici mlađe generacije, koji djeluju kao vođe dionica u orkestrima, a također su aktivni i kao solisti, komorni glazbenici i pedagozi.

Društvo za trobilno komorno glasbo **SiBRASS** osnovali su 2011. godine solisti Slovenske filharmonije i Simfonijskog orkestra RTV Slovenije, a glavni ansambl koji djeluje pod društvom je Kvintet limenih puhača *SiBRASS*. Repertoar ansambla sastoji se od kanonskih djela za taj sastav, ali i novih djela slovenskih skladatelja, za čije nastajanje i izvođenje članovi ansambla posebno skrbe. Do sada su nastupali u Narodnom domu Maribor, na Festivalu Ljubljana, Institutu Celeia, u Sokolskom domu Škofja Loka i na drugim manifestacijama diljem Slovenije. Posebno treba istaknuti njihov nastup za Društvo slovenskih skladatelja, na kojem su izveli nova djela Andreja Missona, Nevillea Halla, Janija Goloba, Božidara Kosa i Uroša Rojka, nastala upravo na poticaj ansambla. *SiBRASS* vrlo uspješno provodi projekt *Limeni kraval - Karneval životinja*, koji na maštovit način promovira komornu i puhačku glazbu mlađoj publici. Ansambl redovito snima za arhivu RTV Slovenije.

Kvintet limenih puhača **CONTRAST** apsolutni je pobjednik državnog natjecanja mladih glazbenika (*TEMSIG*, 2013.), Međunarodnog natjecanja *Svirel*, 2014. godine i prestižnog europskog natjecanja *Jan Koetsier*, iste godine. Ansambl je do sada nastupio na koncertima diljem Slovenije. Krajem 2015. godine izlazi njihov prvi samostalni nosač s djelima skladatelja W. Lutoslawskog, J. Koetsiera, J. P. Gallusa, M. Arnolda i W. Pirchnera.

Franco Kosem (truba, **SiBRASS**) diplomirao je u razredu prof. Antona Grčara na *Akademiji za glasbo* u Ljubljani, a usavršavao se na Visokoj školi za glazbu u Karlsruheu, u razredu prof. Reinholda Friedricha. Od 2004. godine solo trubač je Slovenske filharmonije, član Puhačkog ansambla Slovenske filharmonije i voditelj Društva *SiBRASS*. Predaje na Akademiji za glasbo u Ljubljani. Nastupao je kao solist, komorni glazbenik i član orkestra diljem Europe, u SAD-u, Japanu i Brazilu. Praizveo je više od trideset komornih i solističkih skladbi, njegove izvedbe zabilježene su na brojnim nosačima zvuka i redovito snima za arhiv Radija Slovenija. Dobitnik je *Prešernove nagrade* Republike Slovenije.

Blaž Avbar (truba, **CONTRAST**) magistrirao je u razredu prof. Tibora Kerekesa na *Akademiji za glasbo* u Ljubljani, a usavršavao se na majstorskim tečajevima kod Stanka Arnolda, Allena Vizzuttija, Laure Vukobratović, Urbana Agnasa, Marca Pierobona, a u okviru Erasmus programa studirao je i na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, u razredu Marina Zokića. Redovito surađuje s orkestrom SNG Ljubljana i u orkestru Slovenske filharmonije. Podučava trublju na *Waldorfskoj školi* u Ljubljani.

Leon Pokeržnik (truba, **CONTRAST**) diplomirao je na ljubljanskoj *Akademiji za glasbo*, u razredu prof. Antona Grčara i doc. Franca Kosema. Diplomski studij nastavio je na Kraljevskoj akademiji u Aarhusu (Danska), u razredu prof. Kristiana Steenstrupa. Suradivao je s različitim ansamblima i orkestrima, a tijekom posljednjih dviju godina suradivao je na predstavi *Ottetto* u organizaciji Zavoda za suvremeni ples *En Knap*.

Jožek Rošer (rog, **CONTRAST**), solo hornist Slovenske filharmonije, diplomirao je s pohvalama na *Akademiji za glasbo* u Ljubljani u razredu profesora Boštjana Lipovškega. U okviru *Erasmusa* studirao je na Visokoj školi za glazbu u Stuttgartu u razredu Ericha Penzla i Christiana Lamperta. Usavršavao se kod Radovana Vlatkovića na *Mozarteumu* u Salzburgu. Godine 2009. primio je studentsku *Prešernovu nagradu* s Puhačkim ansamblom Akademije za glasbo, a godine 2010. studentsku *Prešernovu nagradu* za izvedbu *Concertina* Larsa Erika Larssona s Komornim gudačkim orkestrom Slovenske filharmonije. Dobitnik je nacionalnih nagrada na Natjecanju *TEMSIG*.

Kleber Felício Sobrinho (rog, **SIBRASS**) studirao je rog na Konzervatoriju u Brazilu, u razredu Nikolaja Genova te dirigiranje na Sveučilištu u Sao Paulu. Usavršavao se na *Akademiji za glasbo* u Ljubljani, kod Boštjana Lipovškega. Nastupao je solistički uz orkestre i ansamble u Brazilu, a kao član orkestara i komornih sastava suradivao je s uglednim dirigentima kao što su Marin Alsop, Giancarlo Guerrero, Roberto Minczuk, Abel Rocha, Luterio Rodrigues, Igor Schnee i Osvaldo Ferreira. Sudjelovao je na brojnim majstorskim tečajevima uglednih hornista i pedagoga, između ostalih i Radovana Vlatkovića, Boštjana Lipovškega, Luiza Garcie, Davida Bereczkog, Stefana Dohra i drugih.

Mihael Šuler (trombon, **SIBRASS**) diplomirao je 2004. na Visokoj školi za glazbu u Freiburgu, a usavršavao se na Visokoj školi za glazbu u Bernu u razredu prof. Branimira Slokara. Još tijekom studija sudjelovao je na brojnim međunarodnim natjecanjima, osvojivši brojne nagrade na natjecanjima mladih slovenskih glazbenika. Član je brojnih komornih sastava, a redovito surađuje s orkestrima poput Radijskog orkestra iz Berlina, *Camerate Salzburg*, Simfonijskog orkestra iz Berna i Filharmonijskog orkestra iz Dohe. Član je baroknog ansambla *Trompeten Consort Friedemann Immer*, Baroknog orkestra *Hofkapelle* iz Hannovera te slovenskog ansambla *Musica Cubicularis*. Od 2007. godine zaposlen je kao solist u Simfonijskom orkestru RTV Slovenija.

Andrej Karba (trombon, **CONTRAST**) diplomirao je na Visokoj školi za glazbu u Freiburgu, u razredu prof. Branimira Slokara, a studij je nastavio na Visokoj školi za umjetnost u Bernu. Još tijekom studija osvojio je niz nagrada i priznanja na državnim i međunarodnim natjecanjima kao solist i član komornih ansambala (*TEMSIG*, *Internationaler Blechbläserwettbewerb Passau*, *Internationaler Solistenwettbewerb – Intermusica*), a primao je i stipendiju Ministarstva kulture Republike Slovenije i Zaklade *Hirschmann-Stiftung*. Svirao je s raznim komornim ansamblima i orkestrima (*OENM - Österreichisches Ensemble für Neue Musik*, *Camerata Salzburg*, Kazalište u Freiburgu, SNG Maribor, Simfonijski orkestar iz Biennea), a kao solist nastupio je s orkestrom na Sveučilištu za glazbu i umjetnost u Grazu, Simfonijskim puhačkim orkestrom *Intermusica* iz Bierkfelda (Austrija), Simfonijskim orkestrom iz Biela (Švicarska) i Simfonijskim orkestrom iz Thuna (Švicarska). Od 2013. godine radi kao profesor na Konzervatoriju za glazbu i balet u Ljubljani.

Uroš Vegelj (tuba, **CONTRAST**) magistrirao je na ljubljanskoj *Akademiji za glasbo* u razredu doc. Darka Roškera, a za vrijeme studija osvojio je i studentsku *Prešernovu nagradu*. Usavršavao se na majstorskim tečajevima Daniela Rajkoviča, Oysteina Braadvika, Philippa Galleta, Alessandra Fossija, Stevena Meada i Rolanda Szentpalija. Redovito surađuje s orkestrom Opere i baleta SNG Maribor i SNG Ljubljana, u orkestru Slovenske filharmonije i u orkestru Festivala Maribor. Predaje u Glazbenoj školi Idrija.

Njemački trubač **Simon Höfele** rođen je 1994. godine u obitelji glazbenika. Trubu je počeo učiti kao sedmogodišnjak kod Michaela Schmeissera, a od 2008. profesor mu je Reinhold Friedrich. Bio je član Orkestra mladih *Gustav Mahler*, Festivalskog orkestra *Schleswig-Holstein* i Njemačkog orkestra mladih. Godine 2013. solistički je nastupao na turneji Komornog orkestra *Mahler*. Također je kao solist nastupio uz *Kraljevski Concertgebouw orkestar*, pod ravnanjem Semjona Bičkova, uz Šangajski simfonijski orkestar, Njemačku komornu filharmoniju iz Bremena, *Frankfurtske soliste*, Njemački komorni orkestar, Komorni orkestar iz Aachena i Simfonijski orkestar mladih iz Hessena na turneji po Kini. S Reinholdom Friedrichom praisveo je 2012. *Koncert za dvije trube* Matthiasa Pintschera. Osvojio je čitav niz nagrada, među kojima i prvu nagradu na Natjecanju visokih škola *Felix Mendelssohn-Bartholdy* (2015.), nekoliko prvih nagrada na Natjecanju *Jugend musiziert*, dvije prve nagrade na Europskom natjecanju mladih trubača (2006. i 2010.) i posebnu nagradu na Međunarodnom natjecanju *ARD* u Münchenu (2011.). Stipendist je niza uglednih njemačkih zaklada i dobitnik nekoliko državnih nagrada za kulturu.

Miha Haas rođen je u obitelji glazbenika, 1983. godine u Ljubljani. Glazbeno obrazovanje započeo je kod T. Zrimšek, a nastavio u rodnom gradu s ocem Hinkom. Studirao je na *Akademiji za glasbo* u Ljubljani, gdje je diplomirao 2006. godine u razredu Dubravke Tomšič Srebotnjak. Poslijediplomski studij završio je 2008. na Konzervatoriju u Bruxellesu kod Aleksandra Madžara. Osvojio je nekoliko nagrada na državnim i međunarodnim natjecanjima, uključujući druge nagrade u kategoriji klavirskog dua s Tadejom Horvatom, na Natjecanju *Grieg* u Oslu (2009.). S violončelistom Nikolom Sajkom snimio je CD s djelima za klavir i violončelo, 2010., a s klarinetistom Tadejom Kenigom, iste je godine snimio skladbe za klarinet i klavir slovenskog skladatelja Alojza Ajdiča. Od 2008. godine zaposlen je na *Akademiji za glasbo* u Ljubljani, gdje trenutačno predaje komornu glazbu i klavirsku literaturu.

ČETVRTAK / 5. STUDENOGA

Villa Angiolina, 22 sata

JMZM

Josip Maršić & Zoran Medved: INTRO

Skladatelj i instrumentalist iz Opatije, **Josip Maršić**, djeluje u radu brojnih glazbenih sastava, između ostalih: *Regoč*, *Very expensive porno movie*, *Let3*, *Marinada* i *Gori ussi winnetou*. Kao autor, koautor i izvođač glazbe u kazališnim i plesnim predstavama surađivao je s I. Buljanom, A. Rauch, Ž. Valentom, S. Baruškom, M. Čuljak, *Trafikom*, *Prostorom plus*, *Kik Meloneom*, *Drugim morem*, HNK Ivana pl. Zajca te u filmskim projektima udruge *Ukus*. Autor je brojnih audioinstalacija i namjenske glazbe za performanse, kratke filmove, modne revije i videoinstalacije. U suradnji sa Zoranom Medvedom autorski djeluje pod imenom JMZM.

Zoran Medved (Rijeka, 1973.), glazbeni producent, oblikovatelj zvuka i glazbenik, od 1988. aktivan je kao glazbenik, tonski snimatelj, producent, autor ili koautor glazbe i remikseva za bandove (*Plod Mirže*, *The dying sun ensemble*, *Gorri ussi winetou*, *One piece puzzle*, *MamaPapa*, *Mandelbrot set* i dr.), kazališne predstave (*Pir malograđana*, *Zoe*, *Neobično dijete*, *7*, *Cvrčak* i *Mrav*, *Trsatska gradina* itd.) i film (*Mama, you worry with reason*, *Teddy barely*, *Kamo*, *Marijine*, *Naseljenici - naši novi susjedi s puškama*, *Winter miracle*, *Plenumovi*, *Delta - obilje umjetnosti* i dr.).

O svome djelu autori pišu: “**JMZM** su za potrebe nastupa na Glazbenoj tribini pripremili komad pod nazivom *INTRO*. Koristeći minimalizam i gotovo nevidljivo građenje prepoznatljive teme, *INTRO* stvara polje iskustva gdje se tišina, zvuk i glazba istodobno nadmeću i surađuju dok polagano usmjeravaju pozornost znatiželjnog slušatelja na njihovu igru. *INTRO* postavlja pitanja poput: Što je zvuk? Što je glazba? Postoje li stvarno ružni i lijepi zvukovi? Kako aranžirati zvukove bez ritma, melodije i harmonije, a ipak postići emocionalni efekt koji glazba ima? Gdje je tanka crta koja odvaja zvuk od glazbe? Je li moguće stvoriti estetski doživljaj plesanjem po toj tankoj žici? JMZM vjeruju da je moguće. Sve ovisi o tome koliko smo vremena spremni uložiti da nešto čujemo. Ne samo da slušamo. Nego da stvarno čujemo. *INTRO* je poziv na ulazak u svijet pomnjava slušanja koje ne prestaje čak ni kada sve utihne.”

PETAK

6. STUDENOGA

11:00 | Hotel Imperial – Aperitiv bar

Tribina

Suvremena hrvatska glazba na međunarodnoj sceni I

Voditeljice: Sanja Drakulić i Ingrid Pustijanac

15:00 | Hotel Imperial – Aperitiv bar

Predavanje – Barbara Lüneburg

Transcoding | What if?

16:00 | Hotel Imperial – Zlatna dvorana

Dani Bošnjak, flauta; Filip Fak, klavir;

Srđan Berdović, gitara; Dubravko Palanović, kontrabas

Davor Branimir Vincze, Sanja Drakulić, Srđan Berdović,
Dubravko Palanović**

20:00 | Villa Angiolina

Bruno Philipp, klarinet; Uroš Vegelj, tuba; Branimir

Pustički, violončelo; Lidija Horvat Dunjko, sopran;

Tomislav Žužak, saksofon; Dubravko Palanović,

kontrabas

Tena Ivana Borić, Davor Branimir Vincze,

Ivo Malec, Milko Kelemen, Margareta Ferek-Petrić

22:00 | Hotel Imperial – Zlatna dvorana

Marko Ciciliani & Barbara Lüneburg, violina

Marko Ciciliani

PETAK / 6. STUDENOGA

Aperitiv bar Hotela Imperial, 11 sati

TRIBINA

Suvremena hrvatska glazba na međunarodnoj sceni I

Voditeljice: Ingrid Pustijanac i Sanja Drakulić

Sudjeluju: Danijel Legin, Davor Branimir Vincze i Maragareta Ferek-Petrić

Koji je put od koncepta glazbenog djela do njegove izvedbe?

Koju ulogu imaju izvođači?

S kojim međunarodnim ansamblima i festivalima surađuju hrvatski skladatelji?

Kako glazbena scena jedne sredine utječe na recepciju djela?

Koju ulogu u životu djela nakon praizvedbe imaju mediji i internet?

Mogu li hrvatski skladatelji u inozemstvu živjeti od skladanja?

Imaju li svog agenta tj. producenta?

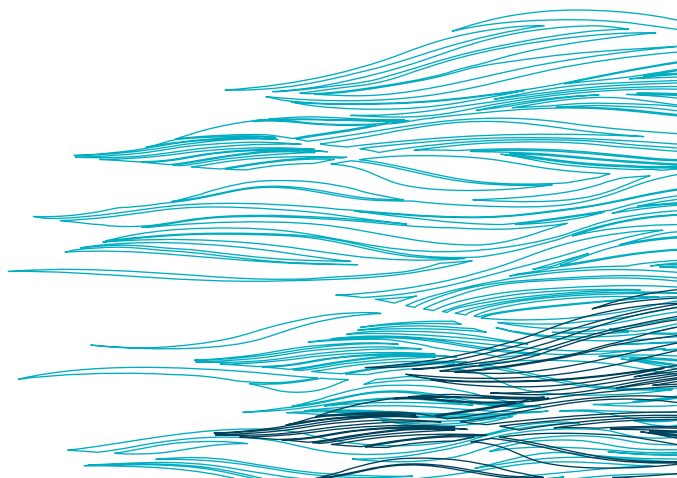
Kakvi se projekti projekti u inozemstvu financijski potiču?

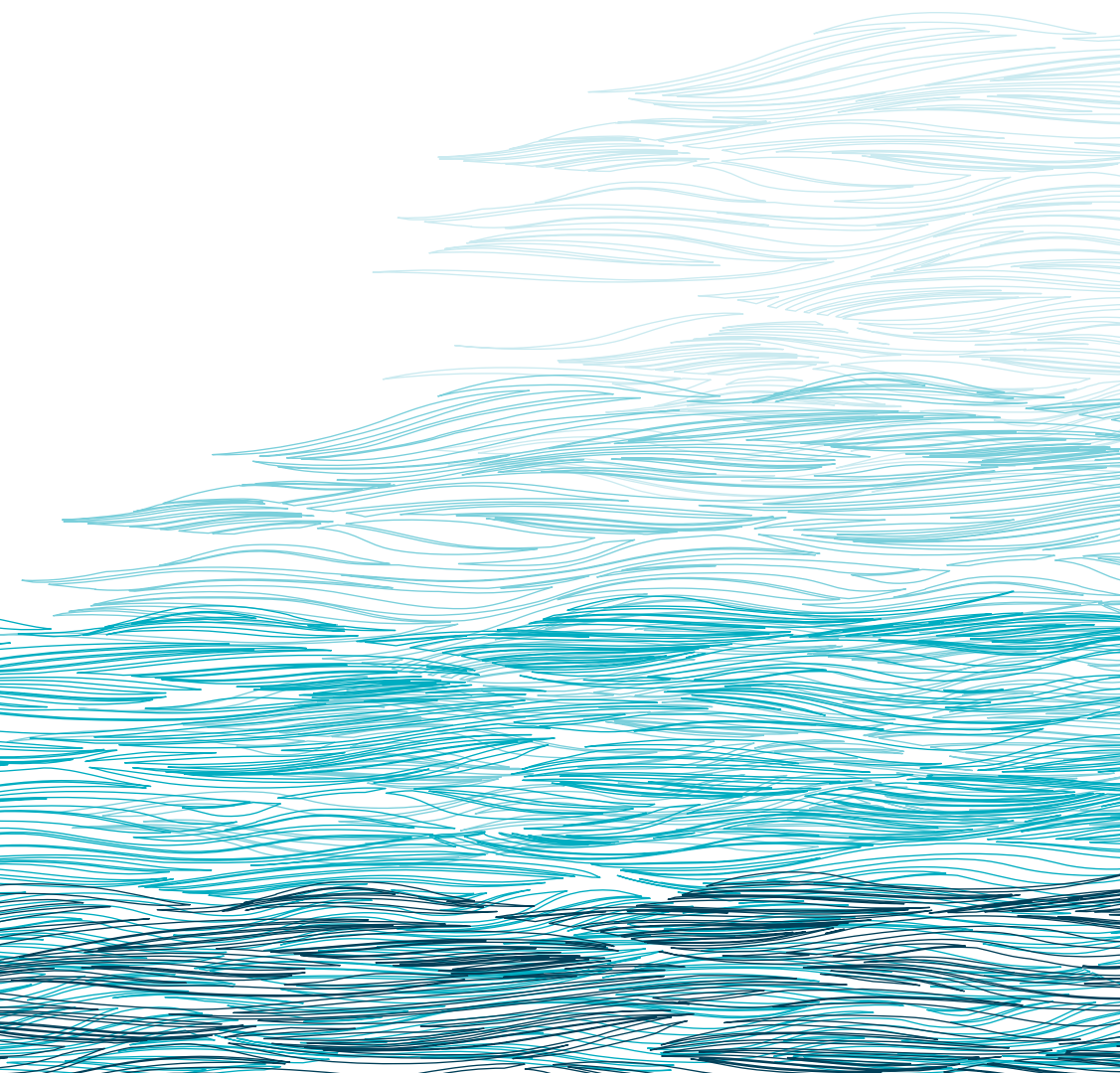
Kakav je odnos prema stranim skladateljima?

Kakav je odnos prema njima u Hrvatskoj?

Ingrid Pustijanac, muzikolog. Bavi se istraživanjem glazbe druge polovice 20. stoljeća kroz prizmu studija skica i skladateljskog procesa te izvedbenih studija. Objavila je radove o skladateljima poput Giacinta Scelsija, Luciana Berija, Gérarda Griseya, Franca Donatonija, Maria Bertoncinija te monografiju o Györgyju Ligetiju. Radovi o hrvatskoj glazbi obuhvaćaju djela Marka Ruždjaka i Natka Devčića.

Više o **Sanji Drakulić** pročitajte na str. 24.

PETAK / 6. STUDENOGA

Aperitiv bar Hotela Imperial, 15 sati

PREDAVANJE - BARBARA LÜNEBURG

Transcoding / What if?

U svome predavanju *Transcoding / What if?* Barbara Lüneburg govori o svom umjetničkom istraživačkom projektu *TransCoding*, koji istražuje društvene medije i njihov potencijal u podizanju zanimanja i angažiranju mlade publike za nove vrste umjetnosti: “*What if?* je mnogo više od obične *online* platforme (*what-ifblog.net*). Naš je cilj zamaglit granice između publike i izvođača. Naša je zajednica pozvana biti sudionik, aktivni posrednik u stvaranju suradnje.”

Rad violinistice **Barbare Lüneburg**, kao solistice i komorne glazbenice, nadahnua je brojne skladatelje na skladanje solističkih djela, violinskih koncerata i komorne glazbe, posvećenih njoj. Tijekom karijere dodijeljene su joj brojne cijenjene stipendije i nagrade na violinističkim natjecanjima. Studirala je na Visokoj glazbenoj školi u Karlsruheu i Lübecku, na *Guildhall School of Music and Drama* u Londonu te na glasovitom Konzervatoriju *Čajkovski* u Moskvi. Spaja rusku i zapadnoeuropsku virtuoznu violinističku tradiciju sa svježim, suvremenim pristupom glazbi. Barbara Lüneburg ostvarila je brojne zvučne zapise, kao dokument raznolikosti i visoke razine izvođačkih sposobnosti. Kritičari opisuju njezine izvedbe kao “zlobno virtuozne, strastvene, prozirne, nevjerojatne sposobnosti za čistoću zvuka i visinu tona, detaljne i nijansirane, izražajne i čvrste.” Njezin prvi solistički CD, *The Refined Ear*, u izdanju *Coviello Classics*, stekao je međunarodno priznanje. Recenzije diljem svijeta opisuju njezin solistički DVD s multimedijalnim djelima, *Weapon of Choice*, pod etiketom *Ahornfelder*, kao revolucionarnu produkciju. Časopis *BBC music* ocijenio je njezin posljednji DVD s djelima Bacha i Scelsija s 5 zvjezdica, opisavši ga “smionim”. Kao solistica je nastupala s brojnim ansamblima, među kojima su i Simfonijski orkestar SWR, *Xenakis Ensemble Netherlands*, *Slagwerkgroep Den Haag*, *ASKO Ensemble*, *Landesjugendorchester Hessen* i *Rheinland Pfalz*, *Pfalztheaterorchester Kaiserslautern* i Filharmonija iz Schwerina.

Turneje su je vodile diljem Europe, Amerike, Srednjeg i Dalekog istoka na ugledne festivale kakvi su *Huddersfield Contemporary Music Festival*, *Aldeburgh Festival*, *Wien Modern*, *Tongyeong Festival* u Koreji, *Roaring Hooves* u Mongoliji, *Cervantino Festival* u Meksiku, *Music Marathon Chicago*, iranski *Fadjr Festival*, *Donaueschinger Musiktage* i festival *Schleswig Holstein*. Barbara je doktorirala na istraživanju o temi “Holistički pogled na kreativni potencijal izvođačke prakse u suvremenoj glazbi”, koje uključuje teoretski i praktični rad na kreativnosti i suradnji, programiranju i koncertnoj auri. Njezin posljednji istraživački projekt, *TransCoding* (koji financira Austrijski fond za znanost), ispituje društvene medije i njihov potencijal za podizanje zanimanja i angažmana mlade publike za novu umjetnost. Barbara Lüneburg djeluje kao viša znanstvenica na Umjetničkoj doktorskoj školi Sveučilišta za glazbu i izvedbene umjetnosti u Grazu. Redovito podučava mlade glazbenike na *European Orchestra Academy*, akademiji za ansamble *Schleswig Holstein* te na Međunarodnim ljetnim seminarima bečkog Sveučilišta za glazbu. Održala je radionice, predavanja i seminare na brojnim uglednim europskim i američkim sveučilištima.

PETAK / 6. STUDENOGA

Zlatna dvorana Hotela Imperial, 16 sati

DANI BOŠNJAK, flauta

FILIP FAK, klavir

SRĐAN BERDOVIĆ, gitara

DUBRAVKO PALANOVIĆ, kontrabas

Davor Branimir Vincze: *Take Your Time... Hurry Up!*, za bas-flautu i elektroniku

Sanja Drakulić: *Pleter* za klavir solo

Srđan Berdović: *Blind Vision**

Dubravko Palanović: *5 Moods for flute solo**
*Around Baroque**

Nakon završetka studija kompozicije na glazbenim sveučilištima u Grazu i Stuttgartu, u razredima Clemensa Gadenstättera i Marca Stroppe, **Davor Branimir Vincze** pohađa jednogodišnji staž na IRCAM-u u Parizu, gdje se usavršava u računalom potpomognutoj kompoziciji. Svoje vještine kao skladatelj izoštrio je, osim tijekom studija na skladateljskim radionicama (*Impuls*, *Manifeste*, MATA, *Royaumont*, *Musikprotokoll* i dr.). Dobitnik brojnih međunarodnih nagrada, trenutačno kao slobodni umjetnik, živi u Parizu. Njegov talent prepoznali su i brojni ansambli suvremene glazbe (*Klangforum Wien*, *Intercontemporain*, *Ensemble Modern* i *Recherche*) s kojima je surađivao. Protekle dvije godine Davor je umjetnički ravnatelj *Novalis festivala* u Novalji, koji je sam pokrenuo, a čiji fokus čine suvremena glazbena djela koja agiraju na spoju glazbe i ostalih umjetnosti.

“Kao umjetnik fasciniran sam suvremenim medijima te načinom na koji oni mijenjaju promišljanje i percepciju okoline. Mnoštvo besmislenih informacija, kao što se može naći na internetskim pretraživačima, prenosim u glazbu kao neku vrstu gusto nabacanih nota u svojevrstu akustičnu čipku. Semantički me oduvijek privlače teme koje govore o sukobu, prikrivenim osjećajima, odnosima, onome što ne znamo pokazati, objasniti, izreći... S tehničke strane, prirodni procesi nisu samo nadahnuće već mi često služe kao algoritamski modeli za pronalaženje novih akustičkih rješenja, pogotovo u mojim elektroakustičkim skladbama.” (Davor Branimir Vincze)

Skladba ***Take Your Time... Hurry Up!*** narudžba je engleske flautistice Carle Rees, a posvećena je Ivani i Robertu Shiellu. “Naslov djela potječe iz stiha Nirvanine pjesme *Come as you are*, na koju se ovo djelo i referira. Želja mi je bila kroz 9 bagatela za bas flautu i elektroniku izraziti različite vidove kognitivne funkcije mozga, kao što su sjećanje, pamćenje, učenje, zaboravljanje, automatizmi, percepcija vremena i sl. Sukladno tome, imena stavaka su, primjerice, *Subliminalne poruke*, *Dnevna rutina*, *Zaboravljena uspavanka* itd. Navedena pjesma, koja mi je u pubertetu bila iznimno važna, čini na jedan skriveni način okosnicu algoritamske strukture svake bagatele” (Davor Branimir Vincze).

Skladateljica i pijanistica **Sanja Drakulić** (Zagreb, 1963.) završila je studij klavira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Pavice Gvozdić, a usavršavala se u Nici, Weimaru, Parizu i Moskvi, kod Jeanne-Marie Darré i Rudolfa Kehrera. Kompoziciju je studirala na École Normale de Musique *Alfred Cortot* u Parizu, Visokoj školi za glazbu i prikazivačku umjetnost u Beču, na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji te na Moskovskom državnom konzervatoriju *Petar Iljič Čajkovski* u razredima Aleksandra Pirumova i Jurija Bucka, gdje je i doktorirala kompoziciju te studirala muzikologiju i orgulje kod Olega Jančenka. Dvije godine bila je asistentica kompozicije na istom konzervatoriju. Na sveruskom natjecanju mladih kompozitora u Moskvi 1993. godine osvojila je Grand Prix za skladbu *Pet intermezza* za klavir solo. Dobitnica je Jeljcinove predsjednikove stipendije za skladatelje i brojnih nagrada za skladbe u Hrvatskoj. Članica je Hrvatskog društva skladatelja, Saveza skladatelja Rusije te Britanske akademije skladatelja i pjesnika. Redovita je profesorica na Umjetničkoj akademiji u Osijeku. Održava međunarodne tečajeve i seminare iz kompozicije i teorije glazbe. Bila je voditeljica Glazbene tribine u Puli. Skladala je više od stotinu djela u mnogim žanrovima. Njezine skladbe izvode poznati solisti, ansambli i orkestri u Europi, Japanu, SAD-u i drugdje, a i sama izvodi svoje klavirske skladbe.

Pleter je skladba za klavir solo, napisana 2005. godine za Pavicu Gvozdić, na narudžbu Osorskih glazbenih večeri. Lirska klavirska minijatura intimnog ugođaja i istančanoga glazbenog sadržaja otkriva još jednu granu talenta suvremene hrvatske skladateljice. Lakonska jednostavnost kompozicije i elegancija crteža klavirske fakture kombinirane su u bogatstvu harmonijskih boja i hirovitom ritmičkom uzorku.

Skladatelj, gitarist i lutnjist **Srđan Berdović** (Dubrovnik, 1973.), autor je koncertantne, filmske i kazališne glazbe koji posljednjih dvadesetak godina kontinuirano djeluje na međunarodnoj sceni (New York, Amsterdam, Tokio, Pariz, Mexico City, Zagreb). Godine 1995. odlazi na *Mannes College of Music* u New York, gdje nastavlja studij klasične gitare započeo na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te paralelno upisuje studij kompozicije. U sljedećih pet godina studirao je kompoziciju kod Davida Loeba, Roberta Cucksona i Lea Edwardsa te glazbenu teoriju kod Carla Schachtera i Poudie Bernstein. Od 1997. do 2006. godine predavao je klasičnu gitaru i teorijske predmete na *Mannes College of Music*. Osnivač, umjetnički voditelj i član brojnih hrvatskih i američkih ansambala (*Ex Arte*, *Antiphonus*, *Edin Karamazov* kvartet, *Minstrel*, *Strings and Holes*, *Six Hands Guitar Trio*) ostvaruje opsežan koncertni i diskografski opus (*Sony Classical JPN*, *Naxos*, *Vienna Modern Masters*, *Croatia Records*, *Aquarius Records*, *Menart*). Autor filmske i kazališne glazbe uspješno je surađivao s renomiranim domaćim i inozemnim naručiteljima (*Arte* DE, BBC, PBS, HRT, *Dubrovačke ljetne igre*, GDK *Gavella* i dr.).

Skladbu ***Blind Vision II*** čine ***Sarabande & Gigue*** te ***Ciaccona za solo flautu***, o kojima je autor zapisao:

“Sarabande & Gigue (orkestracija 2015.): završni dio *Partite br. 1* skladane za gitarski duo na narudžbu Zorana Dukića i Maroja Brčića. Skladba koja spaja više skladateljevih interesa (suvremena, barokna i folklorna glazba) te sadrži elemente suvremenog *crossovera*, nametnula se kao očigledni odabir za suradnju s eklektičnim Davidom Gazarovim. Instrumentalno u trenutcima čak i virtuozna, ova skladba dizajnirana je kao platforma za prezentaciju interpretativnih i tehničkih mogućnosti izvođača. Posljednji stavak je i svojevrsni *homage* Manuelu de Falli koji je svojim opusom značajno utjecao na razvoj klasične gitare u dvadesetom stoljeću.

Ciaccona za solo flautu: skladba utemeljena na baroknom modelu istražuje mogućnosti kreiranja harmonijskog konteksta na melodijskom instrumentu. Napisana je za nizozemskog baroknog flautista Pietera van Houwelingena. Polazna točka su djela J. S. Bacha i posebice G. F. Telemanna, čija je zbirka *Fantazija za traverso flautu* jedna od najznačajnijih napisanih za ovaj instrument. Slijedeći baroknu praksu ova se skladba podjednako uspješno ostvaruje na čitavom nizu melodijskih instrumenata te je dosad izvođena na *traversu* i klarinetu, dočim će izvedba gosp. Bošnjaka biti premijerna izvedba na modernoj flauti.”

Skladatelj i kontrabasist **Dubravko Palanović** (Zagreb, 1977.) diplomirao je kompoziciju u razredu prof. Željka Brkanovića, 2008. Skladao je za ugledne ansamble, kao što su Zagrebački solisti, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije, Salzburška komorna filharmonija, Moskovski simfonijski orkestar, Zagrebački puhački ansambl, Varaždinski komorni orkestar i Zadarski komorni orkestar. Bio je član renomiranog Orkestra mladih *Gustav Mahler*, pod vodstvom Claudija Abbada, a sada je član Zagrebačke filharmonije. Osnivač je ansambla *Acoustic project*, u kojemu sklada, aranžira i svira zajedno s vrsnim hrvatskim glazbenicima, većinom članovima Zagrebačke filharmonije. Osvojio je brojne nagrade za svoje skladbe, među kojima i 2. nagradu na Natjecanju *Reinl-Stiftung* u Beču 2004. godine, za skladbu *Muzika za gudače i marimbu*. Dobitnik je i Nagrade za najbolju umjetničku skladbu hrvatskog autora za 2007. Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog, za skladbu *Koncertna uvertira*, kao i Rektorove nagrade za skladbu *Emphates za gudače*, izvedenu na *Muzičkom biennalu Zagreb*, 2007. Njegove skladbe izvide se na festivalima kao što su: ISCM *Svjetski dani glazbe*, *Muzički biennale Zagreb*, *Moskovske jeseni* i drugi. Skladbe su mu snimljene na nosačima zvuka Zagrebačkog puhačkog ansambla, *Papandopulo kvarteta*, ansambla *Acoustic project* itd.

O svojoj skladbi **5 Moods for flute solo** Dubravko Palanović piše: “Poslužio sam se flautom kao generatorom za dočaravanja mnogih emotivnih slikovitih situacija i boja te je u skladu s tim i ovo djelo koncipirano od pet međusobno kontrastnih dijelova – pet različitih raspoloženja koja svaki izvođač može dočarati i proživjeti po izboru, ovisno o doživljaju i trenutku izvođenja. Temelj predstavlja početni niz od devet tonova koji se potom variraju u raznim staccima – raspoloženjima te bi stoga u formalnom smislu to bile varijacije.”

“Skladba **Around Baroque** inspirirana je barokom kao stilom koji je najfleksibilniji za različite modifikacije i varijacije, a također i najprilagodljiviji za spajanje s drugim stilovima. Prvotno je skladana i praižvedena za gitaru, čembalo i udaraljke, a sada je u verziji za flautu, klavir, gitaru i kontrabas. Skladba počinje kao barokna fuga i to je zapravo njezina okosnica, a u nastavku je modificirana raznim elementima iz različitih stilskih epoha suvremene glazbe” (Dubravko Palanović).

Svestrani **Dani Bošnjak** jedan je od najtraženijih hrvatskih flautista. Kao solist, član raznih komornih sastava (Zagrebački puhački ansambl, *Cantus ansambl*, *Acoustic project*, *Camerata Garestin*, *Ex Arte*, Trio Karamazov – Milošev – Bošnjak) i dugogodišnji član Zagrebačke filharmonije, nastupio je na pet kontinenata, od *Musikvereina* u Beču, *Concertgebouwa* u Amsterdamu do *Glenn Gould studija*

u Torontu i *Suntory Halla* u Tokiju. Flautu je počeo učiti sa 7 godina kod prof. Kondresa, u čijem je razredu kasnije diplomirao i magistrirao na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Njegov bogat repertoar seže od rane glazbe, koju izvodi na povijesnim instrumentima, do skladbi suvremenih autora, uključujući i *jazz* improvizacije. Praizveo je brojna djela hrvatskih skladatelja, od kojih se neka nalaze na novom nosaču zvuka, *Canto Peregrino*, u izdanju *Cantusa* (2014.). Dani Bošnjak svira na flauti *Alfred Verhoef*.

Filip Fak (Rijeka, 1983.) diplomirao je klavir 2005. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u razredu Đorđa Stanettija. Usavršavao se na Scholi Cantorum u Parizu, u klasi Eugena Indjica. Nastupao je kao solist, komorni i orkestralni glazbenik po Hrvatskoj te u desetak europskih zemalja te SAD -u i Kini. Istaknuto mjesto u njegovu djelovanju zauzima suradnja s pjevačima, od suradnje s Dunjom Vejzović do aktualne suradnje s mezzosopranisticom Dianom Haller. Često nastupa i kao član Cantus Ansambla te u sastavu više hrvatskih orkestara. Od nagrada koje je osvojio ističu se nagrada *Darko Lukić*, Nagrada Grada Samobora, prva i posebna nagrada na natjecanju *Ivan Zajc*, Grand Prix Lions cluba, posebna nagrada EPTA-e te više prvih nagrada na državnim natjecanjima Hrvatskog društva glazbenih i plesnih pedagoga. Za uspjehe tijekom studija primio je i Rektorovu nagradu Sveučilišta u Zagrebu. Dobitnik je stipendija međunarodnih fondacija *Vladimir Spivakov* iz Moskve te Instituta Gold Country Piano Institute iz Nevada Cityja (SAD). Od 2009. stalno je zaposlen na riječkom područnom odsjeku Muzičke akademije, gdje radi u zvanjima umjetničkog suradnika na pjevačkom te asistenta na klavirskom odsjeku Akademije.

PETAK / 6. STUDENOGA

Villa Angiolina, 20 sati

BRUNO PHILIPP, klarinet

UROŠ VEGELJ, tuba

BRANIMIR PUSTIČKI, violončelo

LIDIJA HORVAT DUNJKO, sopran

TOMISLAV ŽUŽAK, saksofon

DUBRAVKO PALANOVIĆ, kontrabas

Tena Ivana Borić: *A-D-H-D*, za klarinet solo

Davor Branimir Vincze: *Bêtes de Sexe*, za tubu i elektroniku

Ivo Malec: *Arco-1*, za violončelo solo

Milko Kelemen: *Die sieben Plagen*, za mezzosopran

Margareta Ferek-Petrić: *Ordinary Madness*, za bariton saksofon i kontrabas*

Tena Ivana Borić (Zagreb, 1979.) godine 2001. upisala je glazbenu teoriju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je 2005. diplomirala u razredu prof. Željka Brkanovića. Dvije godine kasnije upisala je klasičnu kompoziciju u razredu prof. Frane Paraća, te je 2013. i diplomirala. Zaposlena je u Glazbenoj školi Vatroslava Lisinskog, gdje predaje teoretske predmete i vodi zborove. Njezina dosad skladana djela jesu: *Tri nebuloze* za klavir, *Siciliana* za gitaru, *Woland* za violončelo i klavir, *Proljetni ples za trubu i klavir*, *Impresije* za klavir, *I feel guuud*, varijacije za gudački orkestar, *Trio con brio* za klavirski trio, puhački kvintet *Playtime*, *Canto* za mezzosopran i komorni ansambl, *Spectrum* za brass, klavir i timpane, *Synthesis* za orkestar, *Piece for Amy* za kvartet saksofona, *Krilati pjevač* za bariton i simfonijski orkestar te *A-D-H-D* za klarinet solo, djelo s kojim se plasirala među prvih šest finalista na Međunarodnom skladateljskom natjecanju *ALEA III* u Bostonu. Surađivala je s ansamblima Muzičke akademije u Zagrebu, *Cantus ansamblom* i *Papandopulo kvartetom*. Djela su joj prizvedena na koncertima *Code:New* u sklopu *Hr projekta*, u sklopu projekta *Fusnota*, na *Pasijskoj baštini*, na Glazbenoj tribini u Opatiji te su dosad izvedena u Zagrebu, Ljubljani, Bostonu i Beču. Njezina skladba *Piece for Amy* za kvartet saksofona uvrštena je na CD prvijenac *Papandopulo kvarteta*, koji je nominiran za diskografsku nagradu *Porin*.

“Skladba **A-D-H-D** nadahnuta je sveprisutnim poremećajem pažnje te dočarava bogatu asocijativnost uma. Vrtoglave pasaže izražavaju impulzivnost i hiperaktivnost te svojevrsni *perpetuum mobile* misli pojedinca. Popularni citati, koji povremeno zabljesnu kroz djelo, opisuju stvaralački kaos u svijetu malih sivih stanica mladih bića” (Tena Ivana Borić).

Više o skladatelju **Davoru Branimiru Vinczeu** možete pročitati na str. 23.

“Skladba **Bêtes de Sexe** referira se na istoimenu izložbu koja je 2013. bila prikazana u Palači otkrića u Parizu, a govorila je o načinima reprodukcije u biljnom i životinjskom svijetu. Ova raskošno i sjajno razrađena postava nagnala me na razmišljanje koliko je zapravo naše društvo hiperseksualizirano te kako se već smatra normalnim uvrstiti seks u promidžbene kampanje. Tuba u tom smislu simbolizira individuu koja, naivnih romantičnih pogleda, ulazi u takav svijet i biva zavedena (od elektronike). Skladba je nastala u sklopu ateljea *Cursus7* na IRCAM-u, a posvećena je Filipu Esteru” (Davor Branimir Vincze).

Skladatelj **Ivo Malec** (Zagreb, 1925.) završio je studij kompozicije u razredu prof. Mila Cipre i dirigiranja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. U sezoni 1952./1953. bio je ravnatelj Opere Hrvatskog narodnog kazališta Ivana pl. Zajca u Rijeci. Od 1959. živi i djeluje u Parizu, gdje je član *Groupe de Recherches Musicales*, od njezina osnutka 1960., a od 1972. do 1990. profesor kompozicije na *Conservatoire National Supérieur de Musique*, odgojivši niz mladih skladatelja. Održao je brojne majstorske tečajeve, a djela mu izvode ugledni svjetski orkestri i solisti, te se nalaze na programima europskih i izvan europskih festivala. Za svoje stvaralaštvo - koje čine djela različitih skladateljskih tehnika, od orkestralnih, instrumentalnih i vokalnih, preko scenskih do elektroakustičke glazbe - dobio je brojne nagrade, među kojima se ističu Nagrada Grada Zagreba (1957.), *Grand Prix du disque* (pet puta), *Grand Prix de la Sacem* (1975.), *Grand Prix National de la Musique* (1992.), *Chevalier dans l' Ordre National de la Légion d'Honneur*, *Chevalier dans l' Ordre National du Mérite*, *Commandeur dans l'Ordre des Arts et Lettres*, *Prix de l'Académie des Beaux-Arts* i *Grand Prix International Arthur Honegger* (2010.).

O svojoj skladbi **Arco-1** za violončelo solo, skladatelj je zapisao: “Ovu je skladbu naručio *Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris* za violončelističko natjecanje 1987. *Arco-1* je ime koje sam dao ciklusu djela koji čine *Arco-11*, *Arco-22* i *Arco-4* (u nastanku). Sve su skladbe namijenjene gudačkim instrumentima, s brojem koji upućuje na broj predviđenih glazbala. *Arco-1* je prva skladba koju sam napisao za jedan instrument; formula je to koju sam uvijek smatrao vrlo teškom. Rad na skladbi *Ottava Bassa* (za kontrabas solo i orkestar) donekle mi je olakšao put, a ponešto od njezina utjecaja može se čuti i u *Arco-1*. Skladba, relativno teška za izvođenje, sadrži pet *epizoda* povezanih u neprekinutu cjelinu. Ukratko mogu biti opisani na sljedeći način: dugo i napeto oplakivanje, strogo ograničeno na uski i visoki registar spektra; proza, dvoboji, puni kontrasta i naglih zaokreta, kojima prevladavaju siloviti virtuosni odjeljci koji pokrivaju čitav spektar; intimističko izlaganje lakih i transparentnih objekata koji su upali u mnoštvo harmonija; izljevi udaraca, s njihovim energičnim potencijalom u potpunosti sažeti u *pizzicatima*; nov način sviranja *pizzicata* dodan je već poznatima: osebujne zvučnosti uz dopuštenje da se kontrapunkt u *pizzicatu* svira s dvije ruke istodobno; poprilično neočekivan zaključak u formi kratkog, zamišljenog recitativa, poput prolazne sjene melankolije. Nenamjerno.”

Jedan od predvodnika suvremene hrvatske glazbe, **Milko Kelemen** (Podravska Slatina, 1924.), studij kompozicije završio je 1951. kod Stjepana Šuleka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavao se u Parizu kod Oliviera Messiaena, u Freiburgu kod Wolfganga Fortnera i u Münchenu, u *Siemensovom* Elektroničkom studiju. Od

1953. bio je asistent i docent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a od 1968. do 1970. rezidencijalni skladatelj u Berlinu. Od 1969. do 1972. predavao je na Konzervatoriju *Robert Schumann* u Düsseldorfu, a od 1973. bio je profesor kompozicije na Visokoj glazbenoj školi u Stuttgartu. Utemeljitelj i prvi predsjednik MBZ-a (1961.), kao dirigent je gostovao, a kao gostujući profesor predavao diljem svijeta: u SAD-u, Kanadi, Brazilu, Argentini, Japanu, Hong Kongu, Tajlandu, Australiji i drugdje. Godine 1988. izabran je za dopisnog člana tadašnje JAZU, a 1995. u Slatini je pokrenut godišnji festival *Dani Milka Kelemena*. 2014. godine imenovan je počasnim doktorom Sveučilišta u Zagrebu. Velik dio njegova impozantnog opusa, koji odražava domišljatu i svježu uporabu raznolikih stilova i skladateljskih tehnika, tiskale su neke od najuglednijih svjetskih izdavačkih kuća, a objavljene su i na više od stotinu nosača zvuka. Dobitnik je niza nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu, među kojima i triju Nagrada Grada Zagreba (1955., 1957., 1959.), *Beethovenove nagrade grada Bonna* (1961.), *Nagrade talijanske sekcije IGNM-a* (1963.), *Nagrade Bernhard Sprengel* u Hannoveru (1969.), *Vjesnikove nagrade Josip Štolcer Slavenski* (1975.), *Odličja Chevalier des arts et des lettres* Republike Francuske (1980.), *Nagrade Vladimir Nazor* za životno djelo (1984.), *Odličja Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića* (1995.), diskografske nagrade *Porin* za osobit doprinos hrvatskoj glazbi (1998.) i drugih. Godine 1999. proglašen je počasnim građaninom grada Slatine.

Skladbu ***Sedam patnji (Die sieben Plagen)*** napisao je Milko Kelemen 1974. na predložak Fernanda Arrabala i po narudžbi Austrijskog radija, a praižvela ju je mezzosopranistica Roswitha Trexler, 19. studenog 1975. u Beču.

“*Sedam patnji* za mezzosopran solistička je verzija septeta za sedam pjevačica, orkestar i elektroničku glazbu iz drugog dijela opere *Apocalyptica*. Opsežan tekst na više jezika te broj izvođača čine taj prizor jednim od najraznolikijih u čitavoj operi. Unatoč mnogostrukosti, svi se odlomci svode na istu temeljnu ideju, odnosno dva kruga tema: zagađivanje okoline i uništavanje sirovina, pri čemu osnovni problemi poprimaju biblijski, arhetipski oblik i obratno.

Personificirane se Patnje pojavljuju jedna za drugom, pjevajući tekstove na njemačkom, francuskom i engleskom jeziku. Iako ne doslovno, one slijede dikciju i intonaciju biblijskog jezika; koriste se jednostavne, naturalističke i nadasve slikovite izreke što jasno i plastično prikazuju stanja i zbivanja, pri čemu apokaliptički element ima sasvim iznimno značenje” (Dubravko Detoni).

Margareta Ferek-Petrić (Zagreb, 1982.) studirala je kompoziciju kod Ivana Eröda, Chaya Czernowa i Klausa Petera Sattlera na Sveučilištu za glazbu i primijenjene umjetnosti u Beču. Dobitnica je stipendija raznih ustanova i zaklada. Godine 2010. bila je pozvana na radni boravak u Casu Zia Lina na Elbi, u organizaciji *Thyll-Dürr zaklade*, i predstavljena na portretnom koncertu u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u ciklusu *Glazbene staze*. Godine 2011. dodijeljena joj je Nagrada *Theodor Körner* za orkestralnu skladbu *Take 7*. Margareta je napisala velik broj solističkih i komornih skladbi, vokalnih i orkestralnih djela, glazbu za kazalište i *big band*. Njezinu glazbu redovito izvode ugledni ansambli i glazbenici diljem Europe i Južne Amerike. Surađivala je, između ostalog, s *Muzičkim biennialom Zagreb*, umjetničkim kolektivom SNIM, ansamblima *Die Reihe*, *Reconsil*, *Platypus*, *Klingekunst*, *Koehne kvartetom*, *Papandopulo kvartetom*, pijanisticom Mariom Radutu itd. Margaretinu glazbu čine različiti aspekti: ironično tretiranje glazbenih estetika iz prošlosti, igra novih eksperimentalnih instrumentalnih tehnika, žive ritmičke kretnje i balkanski

melos, metaforičko fragmentiranje drugih umjetničkih oblika kroza zvuk, s ciljem postizanja auditivne raznolikosti te mentalne slobode i poruke humanizma kroz glazbu. Godine 2015. postala je članica Odbora Društva za suvremenu glazbu ÖGZM. Margareta živi i radi u Beču.

O svojoj skladbi autorica piše: "**Ordinary Madness** je duo inspiriran kratkim pričama Charlesa Bukowskog. Skladba bi se mogla opisati kao zvukovni mozaik koji je sastavljen od raznobojnih svjetova prisutnih u djelu Bukowskoga. Surova realnost, trenuci ludila i duhovitost izmjenjuju se u međuprostoru gdje je smisao zvuka ispričati priču. Elementi eksperimentalnih tehnika, jazz improvizacije, koloristički akcenti instrumenata te istodobna težnja za jednostavnošću, grade cjelinu koja želi prestrašiti, iznenaditi, nasmijati, šokirati ili potaknuti na misao: *Čovjek je žrtva okruženja koje odbija shvatiti njegovu dušu*, kaže Bukowski."

Bruno Philipp (1978.) diplomirao je klarinet u razredu prof. Milka Pravdića, na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, 2000. godine. Trogodišnju specijalizaciju polazio je na Konzervatoriju u Parizu. Tijekom školovanja u Hrvatskoj i Francuskoj bio je stipendist Ministarstva znanosti i obrazovanja RH i Zaklade HAZU-a. U svojoj karijeri bilježi brojne solističke nastupe, dugogodišnju uspješnu suradnju s pijanistom Ivanom Batošem, solističku suradnju s orkestrima i sastavima, kao što su Simfonijski orkestar HRT-a, Tamburaški orkestar HRT-a, Zagrebački solisti, Hrvatska komorna filharmonija, Ansambl *LADO*, Hrvatski komorni orkestar, Zadarski komorni orkestar, Filharmonija iz Transilvanije, Orkestar Muzičke akademije, *Fraktali*, *Camerata Cantilly*, Gudački kvartet *Rucner* i Gudački kvartet *Porin*. Od osvojenih nagrada izdvaja se pobjeda na 1. hrvatskom natjecanju mladih umjetnika *Papandopulo* (2012.) te osvojeno 2. mjesto na Međunarodnom klarinetističkom natjecanju u Cluju (2011.), kao i nagrada Udruženja rumunjskih kompozitora. Intenzivno surađuje s hrvatskim skladateljima, čija djela redovito praižvodi. Sa sastavom *Trio Solenza* dokazuje se i kao uvjerljiv studijski glazbenik, a 2013. godine u nakladi *Croatia records* predstavio je nosač zvuka *Židovska glazbena ostavština u zvuku i riječi*. Redovito snima za potrebe fonoteke Hrvatskog radija. Od 2011. godine aktivan je u osmišljavanju i realiziranju emisije *Glazbena kutijica* Obrazovnog programa Hrvatskog radija. Profesor je klarineta i pročelnik Duhačkog odsjeka na Glazbenoj školi *Zlatko Baloković* i vanjski suradnik na Glazbenoj školi *Vatroslav Lisinski* u Zagrebu.

Više o tubistu **Urošu Vegelju** možete pročitati na str. 16.

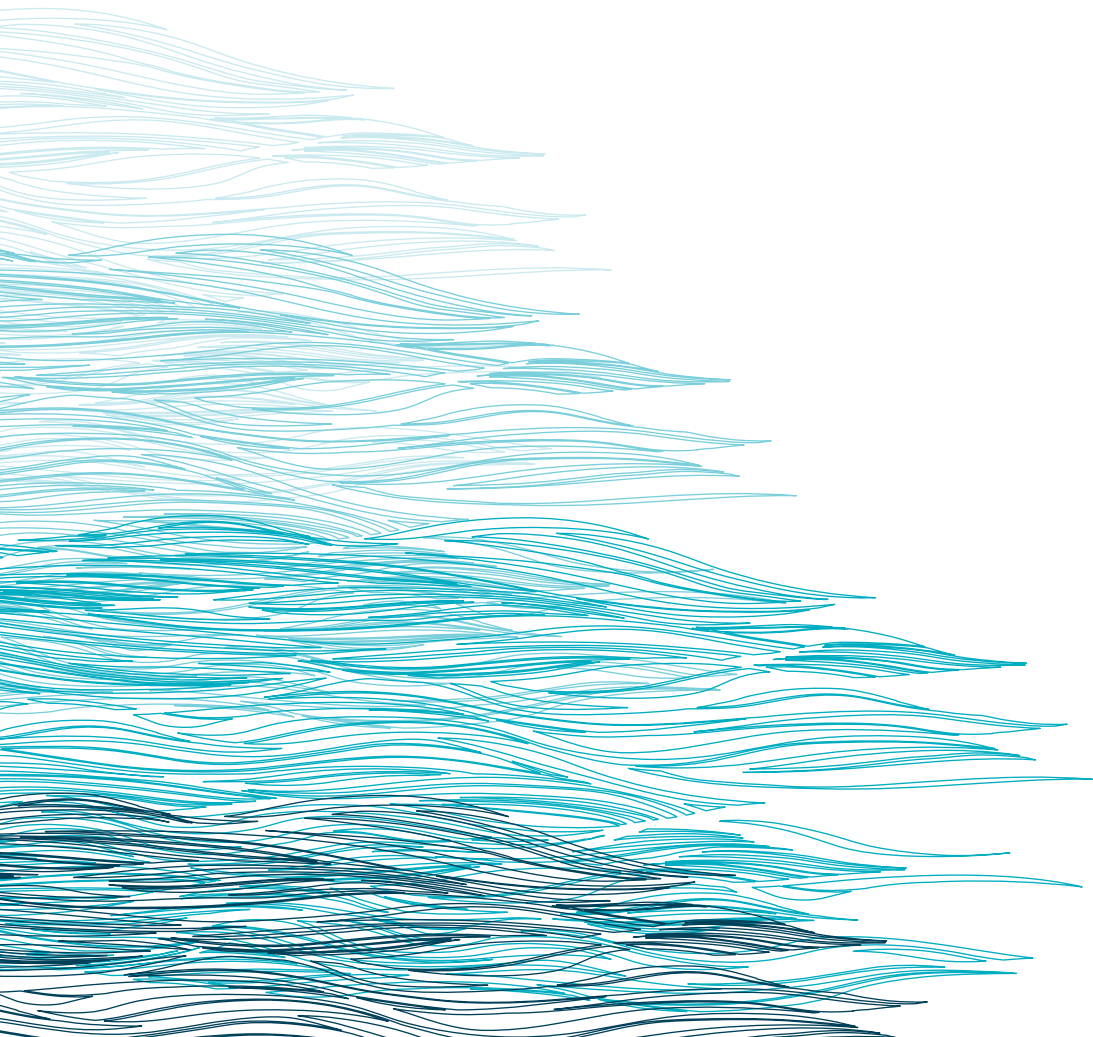
Violončelist **Branimir Pustički** (Zagreb, 1981.) diplomirao je u razredu prof. Valtera Dešpalja na Muzičkoj Akademiji u Zagrebu te se, uz potporu HAZU-a, usavršavao kod Reinharda Latzka u Beču. Laureat je brojnih domaćih i inozemnih natjecanja, a solistički je nastupao uza Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebačke soliste, Ukrajinsku državnu filharmoniju, Orkestar *Human Rights* i Zagrebački orkestar mladih. Član je komornih sastava *Alisios Camerata* i Gudačkog trija *Pustički* te često nastupa s istaknutim umjetnicima na koncertima u Hrvatskoj i inozemstvu. Za boravka u Beču bio je zamjenik vođe dionice u Simfonijskom orkestru ORF-a, a trenutačno je vođa dionice u Simfonijskom orkestru HRT-a i asistent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Sopranistica **Lidija Horvat Dunjko** diplomirala je i magistrirala solo pjevanje (*Lied*, oratorij i operu) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u razredu prof. Zdenke Žabčić. Usavršavala se u Beču kod Olivere Miljaković i u Zagrebu kod Dunje Vejzović. Dobitnica je mnogih državnih i međunarodnih nagrada i priznanja. Dosad je ostvarila više od 30 velikih opernih uloga u zemlji i inozemstvu, kao i nekoliko uloga u operetama i mjuziklima. Posebno je omiljena na koncertnoj pozornici. Svojim je recitalima osvojila publiku Pariza (*Theatre des Champs Élysées*), Beča (*Musikverein, Konzerthaus*), Toronta (*Ryerson Theatre, Massey Hall*), Berlina, Torina, Venecije, Madrida, Züricha, Buenos Airesa (*Teatro Colón*), Montevidea, Santiago de Chilea, Johannesburga, Moskve (*Dvorana Čajkovski*). Pjevala je s najvećim pjevačkim imenima današnjice kao i najeminentnijim dirigentima i orkestrima. Bogato moduliran glas, velika muzikalnost, iznimne glasovne mogućnosti te odlična glazbena izobrazba omogućuju joj golem stilski raspon, od rane renesansne glazbe do avangarde 20. stoljeća. Članica je nekoliko baroknih ansambala. Brojni hrvatski i inozemni skladatelji posvetili su joj svoja djela. Uz bogatu umjetničku aktivnost bavi se pedagoškim radom kao redovna profesorica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te na Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli. Osnivačica je i voditeljica međunarodne ljetne operne škole *Mirula* u Pučišćima na otoku Braču. Izdala je 16 nosača zvuka. Autorica je zbirke solopjesama hrvatskih skladatelja *Ljuven sanak*, a već se nekoliko godina bavi i znanstvenim radom na polju medicine glasa u timu prof. dr. sc. Sante Večerine Volić, za koji su dobile i međunarodna priznanja. Od 2010. godine umjetnička je ravnateljica Međunarodnog festivala komorne glazbe *Lubeničke glazbene večeri* na otoku Cresu. Godine 2012. bila je idejna začetnica i osnivačica 1. međunarodnog natjecanja pjevača uz orgulje *Heferer* u Grožnjanu. 1996. godine odlikovana je najvišim državnim priznanjem za zasluge u kulturi, Ordenom reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića.

Saksofonist **Tomislav Žužak** (Zagreb, 1978.) najprije je učio kod Drage Fabijanića na zagrebačkoj Glazbenoj školi Pavla Markovca, a nakon toga studirao i diplomirao (2000.) na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, u razredu Dragana Sremca. Zatim je, u sklopu studentske razmjene, studirao na *Indiana University of Pennsylvania* u SAD-u. S usavršavanjem je nastavio u Parizu, diplomiravši, uz osvojen *Premier Prix à l'unanimité*, u razredima poznatih saksofonista, Jean-Yvesa Fourmeaua i Philippea Portejoiea. Sudjelovao je i na majstorskim tečajevima Jean-Mariea Londeixa, Eugenea Rousseaua, Claudea Delanglea, Arna Bornkampa, Jean-Denisa Michata te Daniela Gauthiera. Dobitnik je većeg broja domaćih i međunarodnih nagrada, među kojima su *Radio podij* (1999.), *Giulio Viozzi* (1999.), Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu (2000.), pariški U.F.A.M. (2002.), *Alpe-Dunav-Jadran* u Novoj Gorici (2003.), Nagrada HDGU-a *Darko Lukić* u Zagrebu (2009.) te prva nagrada na 1. hrvatskom natjecanju mladih glazbenih umjetnika *Papandopulo*, u Zagrebu 2012. Više se puta predstavio kao solist uz veći ansambl (Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije, Zagrebačka filharmonija, Komorni orkestar Oružanih snaga Republike Hrvatske, Orkestar Slovenske policije, *Cantus ansambl*) te surađivao s nizom hrvatskih i inozemnih glazbenika. Snimio je dva nosača zvuka sa slovenskim sastavom *Ensemble 4 saxess*, a 2012. *Cantus* mu je objavio solistički CD sa skladbama hrvatskih autora. Djeluje u Kvartetu saksofona *Papandopulo*. S tim je sastavom, pored brojnih zapaženih nastupa, snimio dva nosača zvuka za *Croatia records*. Uspješno vodi saksofonski razred u Glazbenoj školi *Ferdo Livadić* u

Samoboru, gdje je stekao status profesora-mentora, djeluje kao asistent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i Sarajevu te održava majstorske radionice u Međunarodnom kulturnom centru u Grožnjanu. Suosnivač je i predsjednik *Udruge Diapason*, čiji je cilj promicanje glazbene edukacije i profesionalnih glazbenih izvedbi.

Više o kontrabasistu i skladatelju **Dubravku Palanoviću** možete pročitati na str. 25.

PETAK / 6. STUDENOGA

Zlatna dvorana Hotela Imperial, 22 sata

MARKO CICILIANI

BARBARA LÜNEBURG, violina

Marko Ciciliani:

Pop Wall Alphabet – P, za soundtrackove i video

Formula Minus One, za električnu violinu, *live* video i *live* elektroniku

Corrosion, za analogni sintesajzer i laser

Steina, za violinu, laser, video i *live* elektroniku (*work in progress*)

Skladatelj i audiovizualni umjetnik **Marko Ciciliani** (1970.) rođen je u Hrvatskoj, a živi u Austriji. Suštinu Cicilijanijeva djelovanja čini skladanje izvedbene elektroničke glazbe, često u audiovizualnim kontekstima. Svjetlosni ili laserski efekti nerijetko su sastavni dio njegovih skladbi. Nedavno je uključio *live* video u svoje skladbe, manipulirajući slikama kao dijelom proširenog instrumentalnog dizajna. Umjetnička kombinacija zvuka i svjetla bila je temom njegova doktorskog istraživanja na londonskom *Brunel University*, 2010. Karakterističnost Cicilijanijevih skladbi leži u činjenici da se zvuk ne promatra kao apstraktni materijal, nego kao kulturalno oblikovan idiom. Istraživanje komunikacijskog potencijala zvuka prednjači njegovim stvaralaštvom kao njegova objektivna zvučna kvaliteta. Cicilijanijev rad karakterizira konceptualni pristup, u kojemu aspekti klasične kompozicije, zvuka i medijskih studija usko surađuju. Različiti *žanrovi* u koje se može svrstati Cicilijanijeva glazba odražavaju njegove raznovrsne umjetničke aktivnosti. Njegova je glazba izvedena u više od 30 zemalja diljem Europe, Azije, Oceanije i Amerike. Izvedena je na programima festivala i koncertnih ciklusa elektroničke eksperimentalne glazbe, kao što su *Experimental Intermedia* (New York City), *Club Transmediale* (Berlin), *SuperDeluxe* (Tokio), *NowNow Series* (Sydney), *Ibrasotope* (São Paolo) i *Findars* (Kuala Lumpur) te na festivalima postavangardne glazbe, kakvi su *Wien Modern*, *Huddersfield Contemporary Music Festival*, *Maerzmusik*, *ISCM World Music Days* i mnogi drugi. Godine 2009. Marko Ciciliani dobio je prestižnu stipendiju *Villa Aurora*, koja uključuje tromjesečnu rezidenciju u Los Angelesu. Sudjelovao je u brojnim projektima u Amsterdamu, Chicagu, Zürichu, Mittersillu i Karlsruheu. Ciciliani je redoviti profesor za kompjutersku glazbu, kompoziciju i dizajn zvuka na Institutu za elektroničku glazbu i akustiku (IEM) Sveučilišta za glazbu i izvedbene umjetnosti u Grazu. Njegovo područje istraživanja u prvom redu obuhvaća audiovizualnu i izvođačku praksu elektroničke glazbe. Ciciliani je pozvan kao predavač na multidisciplinarnom tečaju *LabO* u Antwerpenu, 2013. i 2015. Godine 2014. podučavao je na Ljetnom tečaju za suvremenu glazbu u Darmstadtu, kao dijelu IEM-ove studijske rezidencije, gdje će 2016. biti službeni predavač.

"Pop Wall Alphabet" je transmedijalno djelo koje sam skladao između 2011. i 2015. i koje se sastoji od fotografija, tekstova i četiri i pol sata glazbe. Zvučni dio djela obuhvaća 26 skladbi, od kojih je svaka vezana uz poznate albume grupa i umjetnika,

kao što su *Abba*, *Eminem*, *Kraftwerk*, *Pink Floyd* i *U2* i podvrgava ih temeljitom tretmanu, koji uključuje polaganje svih *trackova* s albuma u dodatku različitim *spektralnim smrzavanjima*, stvorenima kroz proces koji nasumično barata zvučnim podacima svakog *tracka*. Rezultat je hibrid između znanstvene analize i nove zvukovne umjetnosti, u kojoj se pojavljuje očaravajuća *destilacija* svakog albuma, zasnovana na buci, razjašnjavajući aspekte boje zvuka, geste, dinamičkog raspona itd., dok je u isto vrijeme igra s vidovima sjećanja i način na koji mozak zamišlja kako čuje stvari koje trenutačno ne postoje” (Simon Cummings).

Djelo je izdano ove godine na više od 300 stranica te će biti dostupno na koncertu. Odlomak koji će biti predstavljen jest *Pop Wall Alphabet – P* koji se zasniva na albumu *Pink Floyd*a, *The Dark Side of the Moon*.

“**Formula Minus One** (2014.) kao odlaznu točku uzima *Formulu 1*, svojevrsni simbol muškosti kroz kombinaciju snage i brzine. Dok su svi profesionalni vozači F1 muškarci, zanimljivo je da, za razliku od mnogih drugih sportova, *Formula 1* nema zasebne kategorije vezane uza spol sudionika. U teoriji, muškarci i žene mogli bi se natjecati u istoj utrci. Iako su poznate brojne probne vozačice (primjerice Susie Wolff za *Williams*), nijedna nije dospjela do *Grand Prix*a. *Formula minus One* kombinira video isječke iz utrka *Formule 1*, kojima se barata u stvarnom vremenu, u kombinaciji s *live* elektronikom. Cilj je estetizirati i demaskulinizirati taj određeni sport. Ostvareni video uradak jest glavni dio partiture za svirača koji stalno mora reagirati na njega te usmjeravati događaje, slično kao u kompjuterskim igrama. Stvaranjem te uske veze između djelovanja izvođača i dizajna videa, violinist postaje utjelovljen u vizualnom.”

“Laser pokušava biti dominantan medij s tendencijom prema spektakularnom. U skladbi **Corrosion** (2009.) koristim ga namjerno na jednostavan način. Laser izravno ne generira nikakve oduševljavajuće grafike, umjesto toga vizualni dojam se ponajprije postiže reflektiranjem točkaste zrake lasera iz četiri različita materijala na veću projekcijsku površinu ili ekran. Vidljiv rezultat je izrazito uvećanje male površine materijala obilježene laserskom zrakom. Četiri različita materijala koja se koriste za odraze u skladbi *Corrosion* jesu voda, vosak, površina CD-a i razbijeno staklo. U skladbi istražujem zvuk i teksture svjetla dok sam u potrazi za *haptičkim* kvalitetama. To je osjećaj koji površine različitih materijala ostavljaju na koži. Uz vizualna i slušna osjetila, uključujem treće, dodir, kao referentni okvir. Budući da su i zvuk i svjetlo nematerijalni, ta uputa može poslužiti samo kao poetska ili metaforička ideja, a ne kao opipljivo iskustvo. Skladba *Corrosion* narudžba je NFPK+.”

“**Steina** (2015.) novo je djelo koje je još u procesu nastanka. Radnje violine, lasera i videodizajna u djelu usko su povezane jedna s drugom. Procesi protoka i zgrušavanja poslužili su kao metafore za različite medije, koji se izmjenjuju po važnosti u međusobnom odnosu. Djelo će u cijelosti trajati otprilike 25 minuta i sastojati se od 6 odjeljaka. U izvedbi ovog *djela u nastanku* bit će predstavljena prva tri.” (Marko Ciciliani).

Više o **Barbari Lüneburg** možete pročitati na str. 22.

SUBOTA

7. STUDENOGA

10:00 | Hotel Imperial – Aperitiv bar

Predavanje - Marko Ciciliani

Istraživanje odnosa publike i izvođača u elektroničkoj glazbi – prijedlog metode analize izvođačkih praksi

11:00 | Hotel Imperial – Aperitiv bar

Tribina

Suvremena hrvatska glazba na međunarodnoj sceni II
Voditeljice: Sanja Drakulić i Ingrid Pustijanac

16:00 | Hotel Imperial – Zlatna dvorana

**Septet Ad Libitum; Srebrenka Poljak, klavir;
Branko Mihanović; oboa**

Bianca Ban, Tomislav Uhlik, Miro Dobrowolny,
Nikša Njirić, Zoran Juranić*, Mak Murtić**

20:00 | Hotel Imperial – Zlatna dvorana

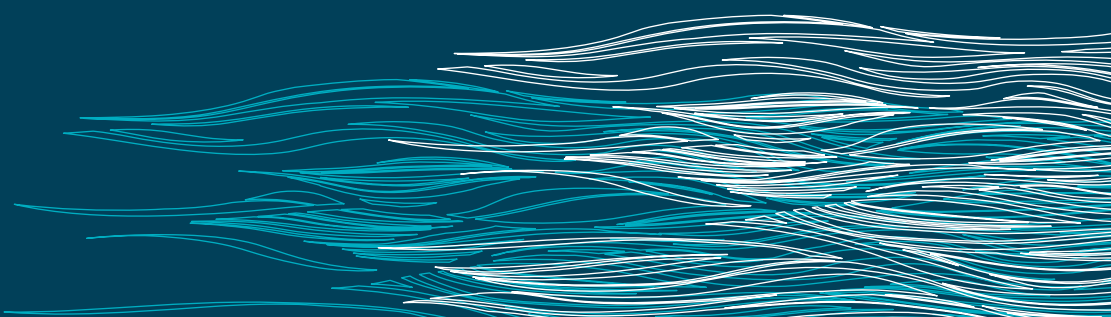
**Ansambli Zeitfluss; Edo Mičić, dirigent;
Joachim Kelber, viola; Ivan Šverko, harmonika**

*Tristan Murail, Tomasz Skweres, Daniel Moser,
Geoffrey Gordon, Mladen Tarbuk*

22:00 | Hotel Imperial – Zlatna dvorana

Vilim Matula, glumac

*Silvio Foretić – Osmi dan ili u traženju bijele vječnosti,
za glumca i elektroniku*

SUBOTA / 7. STUDENOGA

Aperitiv bar Hotela Imperial, 10 sati

PREDAVANJE – MARKO CICILIANI

*Istraživanje odnosa publike i izvođača u elektroničkoj glazbi –
prijedlog metode analize izvođačkih praksi*

Izvedba elektroničke glazbe ukazuje na velik broj različitih praksi, od kojih neke prikazuju lukava sučelja koja detaljno prate fizičke pokrete, dok druge odbijaju prikaz bilo kakvih izvođačkih radnji u ime izvođača. Uz današnju dostupnost uglavnom jeftinih sučelja, izbor određene izvođačke prakse ne dolazi kao tehnološka nužnost nego kao estetička odluka. U radu se predlaže metoda za estetičku procjenu različitih izvođačkih praksi koje su se pojavile u posljednjih nekoliko desetljeća u elektroničkoj glazbi. Pritom je cilj postići bolje razumijevanje različitih koncepata izvedbe u elektroničkoj glazbi. Predlaže se opis praksi uz pomoć parametra prostora, što osigurava intuitivni grafički prikaz izvedbe. Nakon uvođenja različitih parametara, primjena parametarskog prostora potkrijepljena je različitim primjerima.

Više o **Marku Cicilianiju** možete pročitati na str. 33.

SUBOTA / 7. STUDENOGA

Aperitiv bar Hotela Imperial, 11 sati

TRIBINA

Suvremena hrvatska glazba na međunarodnoj sceni II

Voditeljice: Ingrid Pustijanac i Sanja Drakulić

Sudjeluju: Mak Murtić, Miro Doborwolny i Marko Ciciliani

Koji je put od koncepta glazbenog djela do njegove izvedbe?

Koju ulogu imaju izvođači?

S kojim međunarodnim ansamblima i festivalima surađuju hrvatski skladatelji?

Kako glazbena scena jedne sredine utječe na recepciju djela?

Koju ulogu u životu djela nakon praizvedbe imaju mediji i internet?

Mogu li hrvatski skladatelji u inozemstvu živjeti od skladanja?

Imaju li svog agenta tj. producenta?

Kakvi se projekti projekti u inozemstvu financijski potiču?

Kakav je odnos prema stranim skladateljima?

Kakav je odnos prema njima u Hrvatskoj?

Ingrid Pustijanac, muzikolog. Bavi se istraživanjem glazbe druge polovice 20. stoljeća kroz prizmu studija skica i skladateljskog procesa te izvedbenih studija. Objavila je radove o skladateljima poput Giacinta Scelsija, Luciana Berija, Gérarda Griseya, Franca Donatonija, Maria Bertoncinija te monografiju o Györgyju Ligetiju. Radovi o hrvatskoj glazbi obuhvaćaju djela Marka Ruždjaka i Natka Devčića.

Više o **Sanji Drakulić** pročitajte na str. 24.

SUBOTA / 7. STUDENOGA

Zlatna dvorana Hotela Imperial, 16 sati

SEPTET AD LIBITUM:

Ana Benić, flauta

Davor Reba, klarinet

Alina Gubajdullina, violina

Saša Borčić Reba, violina

Krešimir Ferencina, viola

Zita Varga, violončelo

Mirjam Lučev Debanić, harfa

SREBRENKA POLJAK, klavir

BRANKO MIHANOVIĆ, oboa

Bianca Ban: *Event Horizon*, za flautu, klarinet, violinu, violončelo i klavir

Tomislav Uhlik: *Četiri ljetna dana*, za flautu, klarinet, harfu i gudački kvartet*

Miro Dobrowolny: *Suite sur l'accord mystique*, za flautu, obou, klarinet, violinu, violu, violončelo i harfu

Nikša Njirić: *Razmišljanja i igre*, za klarinet i klavir

Zoran Juranić: *Jesenji septet*, za flautu, klarinet, dvije violine, violu, violončelo i harfu*

Mak Murtić: *Liburnia*, za flautu, klarinet, dvije violine, violu, violončelo i harfu*

Bianca Ban (Zagreb, 1986.) interes za kompoziciju pokazivala je već u osnovnoj glazbenoj školi, gdje su njezine prve skladbe uvrštene u repertoar školskog zbora. U Glazbenom učilištu *Elly Bašić* počela je učiti kompoziciju kod profesorice Sande Majurec. Nakon završenog teoretskog smjera srednje glazbene škole, 2005. godine na Muzičkoj akademiji u Zagrebu upisuje studij kompozicije s teorijom, gdje sklada pod mentorstvom prof. Marka Ruždjaka. Sljedeće godine opredjeljuje se za smjer primijenjene kompozicije, koju je 2010. godine diplomirala u klasi prof. Zlatka Tanodija. Sklada glazbu za solo instrumente, različite komorne ansamble, zbor, simfonijski orkestar, *big band*, glazbu za igrani i animirani film, televiziju, radio, kazalište, videoigre i druge medije. Ostvarila je, među ostalim, uspješne suradnje sa Simfonijskim orkestrom Muzičke akademije, Big Bandom HRT-a i Zagrebačkom filharmonijom. Dobitnica je stipendije Hrvatskog društva skladatelja iz Fonda Rudolf i *Margita Matz* za 2011. godinu. Članica je Hrvatskog društva skladatelja od 2011. godine. Predstavljala je Hrvatsku na *61. međunarodnom Rostrumu skladatelja* u Helsinkiju 2014. godine. Suraduje s mnogim renomiranim glazbenicima, kao i s brojnim umjetnicima s područja filmske i likovne umjetnosti.

“Skladba **Event Horizon** za flautu, klarinet, violinu, violončelo i klavir nastala je kao narudžba Ansambla *Glazbene staze* u travnju 2013. godine. Svojim sadržajem i formom prati fenomen približavanja tijela crnoj rupi i dočarava njegovu mijenu na području horizonta događaja. Na način na koji se tijelo deformira, konzekventno se glazbeni materijal tijekom skladbe transformira. Glavni su motivi stoga podvrgnuti adekvatnom variranju i prelijevaju se iz jednog oblika u drugi, čime se stvara organska glazbena cjelina u kojoj napetost raste od početka prema kraju, do trenutka kad ti isti motivi više nemaju kamo nego urušiti se u singularitet, baš kao i tijelo koje prijeđe horizont događaja” (Bianca Ban).

Skladatelj, dirigent i glazbeni pedagog **Tomislav Uhlik** (Zagreb, 1956.) završio je studije teorijskih glazbenih predmeta i dirigiranja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Istaknut je hrvatski skladatelj srednje generacije, čiji opus broji više od stotinu djela za razne ansamble, od amaterskih zborova, tamburaških i harmonikaških orkestara, preko komornih sastava, sve do simfonijskog i simfonijskog puhačkog orkestra. Posebno su mu zapažena djela skladana u folklornom stilu, od kojih su neka, u izvedbi Ansambla *Lado*, u kojem je kao glazbeni voditelj započeo profesionalnu karijeru, obišla svijet. Dobitnik je *Vjesnikove* nagrade *Josip Štolcer Slavenski* za 1998. godinu, kao i drugih značajnih priznanja. Kao dirigent djelovao je pretežito u Zagrebačkom gradskom kazalištu *Komedija*, u kojem je premijerno izveo nekoliko opereta i mjuzikla, poput *Kneginje čardaša* i *Grofice Marice* te *Kralj je gol* i *Tko pjeva, zlo ne misli*. Gostovao je u HNK-u u Zagrebu i Osijeku, vodio Mješoviti pjevački zbor *Lira*, a povremeno je ravnao Simfonijskim i Revijskim orkestrom HRT-a te Orkestrom Oružanih snaga RH. Redoviti je profesor na Odsjeku za glazbenu kulturu Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, na kojoj je stalno zaposlen od 2002.

“Djelo **Četiri ljetna dana**, za flautu, klarinet, harfu i gudački kvartet, posvećeno septetu *Ad libitum* Zagrebačke filharmonije, treća je u nizu četverostavačnih instrumentalnih skladbi inspiriranih godišnjim dobima (uz *Četiri jesenska dana* za bas trombon i orkestar, iz 2010. i *Četiri proljetna dana* za obou i gudački kvartet, iz 2012.). Za mene je to ponajprije glazba ugođaja, tj. svojevrsno prisjećanje na dane ljeta, koji u naše živote uvijek unose radost i optimizam” (Tomislav Uhlik).

Miro Dobrowolny (Zagreb, 1959.) studirao je violinu, kompoziciju, dirigiranje, komornu glazbu i muzikologiju u Duisburgu, Düsseldorfu i Kölnu. Godine 1986. osnovao je Ansambl *Art NRW* koji nastupa pod njegovim vodstvom. Bio je osnivač, a od 1994. do 1997. umjetnički ravnatelj *Bergischen biennala* u Remscheidu i Solingenu. Od 2002. surađuje kao dirigent s Duisburškim solistima i Festivaliskim *Niederrhein*. Njegov opus čine djela raznih žanrova, od solističkih i komornih, preko orkestralnih i vokalnih do scenskih djela. Njegove skladbe karakterizira osjećaj za arhetipove i predanost glazbenom linearnom razvoju, a mogu se svrstati u nekoliko skupina. S jedne strane, tu su djela koja se oslanjaju na tradiciju glagoljaškog pjevanja: polifoni napjevi koji sjedinjuju bizantsku, rimsku i folklornu tradiciju. Druga skupina uključuje vizualne umjetnosti i aspekt slikovitosti, a treću čini sakralna glazba pod utjecajem kršćanstva.

Suite sur l'accord mystique skladana je za flautu, obou, klarinet, violinu, violu, violončelo i harfu. O skladbi je Dobrowolny zapisao: “Djelo je narudžba Ansambla

Horizonte i 4. Hörfešta Neue Musik, o temi *Mit i suvremenost*. Nastalo je početkom 2013., a praižvedeno je u jesen iste godine na festivalu u Detmoldu. Uvijek je nanovo primjetno da skladatelji stavljaju vlastita djela u tajanstvene međuodnose ili pretjeruju s kvazimističnim. Ponekad se razvijaju sve ideologije, ezoterične religije, opsežne misli i teorije. Jedan od otaca toga trenda bio je ruski skladatelj Aleksandar Skrjabin. On je razvio tzv. *mistični akord*, zasnovan na čistim i povećanim kvartama, *c-fis-b-e-a-d*. U svom *Prometeju* barata tim akordom; na početku je *mistični akord*, a na kraju čisti Fis-dur. Miro Dobrowolny traži odgovor na pitanje što je mistično u *mističnom akordu*, odnosno što je mit. Tako se *Suite sur l' 'accorde mystique* razvija upravo između polova Skrjabinova *Prometeja*: počevši s *mističnim akordom* i zaključivši skladbu u Fis-duru."

Skladatelj, glazbeni pedagog i publicist **Nikša Njirić** (Dubrovnik, 1927.) studij kompozicije završio je u razredu Krste Odaka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 1955. djeluje kao nastavnik na zagrebačkim srednjim školama, a od 1978. do 1992. na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu. Autor je niza udžbenika i metodičkih priručnika, a uza skladanje i pedagoški rad bavio se i glazbenom publicistikom. U njegovu višestruko nagrađivanom skladateljskom opusu zastupljene su sve glazbene vrste, od orkestralnih, koncertantnih i komornih djela do najbrojnije skupine - vokalno-instrumentalnih i vokalnih djela, nerijetko prožetih elementima folkloru. Osobito vrijedan dio Njirićeva opusa čini glazba za djecu.

Razmišljanja i igre za klarinet i klavir jednostavna je skladba iz 1972. godine, koju je Nikša Njirić osmislio u formi *ronda*, uz izmjenjujuće lirske i ritmički razigrane odlomke. Praižvedena je 17. prosinca 1971.

Akademik **Zoran Juranić** (Rijeka, 1947.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu studirao je glazbenu teoriju, kompoziciju kod Stjepana Šuleka i dirigiranje u razredu Igora Gjadrova. Nakon diplome iz dirigiranja postaje zborovođa u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, gdje potom djeluje kao stalni dirigent i ravnatelj Opere. Bio je umjetnički ravnatelj Opere HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci i Opere HNK u Osijeku. Redovni je profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, stalni gost-dirigent Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu te šef-dirigent Društvenog orkestra HGZ-a. U njegovu skladateljskom opusu ističu se višestruko nagrađivana operna farsa *Govori mi o Augusti*, operna sapunica *Pingvini*, opera *Posljednji ljetni cvijet* te niz scenskih, orkestralnih i komornih skladbi. Posebnu pozornost posvećuje zaboravljenim ili rjeđe izvođenim djelima i skladateljima, a u središtu njegova zanimanja stvaralaštvo je Ivana pl. Zajca, čije je glasovite opere revidirao i izveo. Uza Zajca, intenzivno se bavi stvaralaštvom Antonija Smareglie i Vatroslava Lisinskog, a revidirao je i izveo operu *Oganj* Blagoja Berse. Za svoj je rad dobio niz uglednih nagrada i priznanja, među kojima i Nagrade *Vladimir Nazor*, *Josip Štolcer-Slavenski*, Nagradu Grada Zagreba i *Milka Trnina*. Nositelj je odličja Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Od 2010. godine član je suradnik HAZU-a te predsjednik HDS-a.

O svojoj skladbi **Jesenji septet**, s tri stavka: *Rujan*, *Listopad* i *Studen*, Zoran Juranić je napisao: "Držeći se Beethovenove maksime o programnoj glazbi - više izraz osjećaja nego tonsko slikanje - nastojao sam glazbenicima dati mogućnost uživanja u zajedničkom muziciranju, a slušateljima glazbu pristupačnu i razumljivu, bez pretenciozne filozofske nadgradnje u adornoškom smislu."

Mak Murtić (Zagreb, 1988.) počinje se zanimati za *jazz*, suvremenu i klasičnu glazbu tijekom gimnazijskog obrazovanja te istodobnog učenja tenor-saksofona. Nakon mature upisuje Arhitektonski Fakultet u Zagrebu te se aktivno počinje baviti kompozicijom, vodeći svoj deseteročlani sastav. Od 2010. godine Murtić živi i djeluje u Londonu, gdje je pokrenuo svoj sastav *Mimika*, koji iz osmeročlanog brzo izrasta u dvadeseteročlani suvremeni *jazz* sastav, čiji je glavni interes izvedba Murtićevih skladbi, odnosno multistilskih scenskih nastupa, gdje u satiričnim programima komentira sociopolitičke događaje. *Mimika* je tako izdala dva albuma, *From Scratch to Structure Suite* (2012.) i *A Place Glowing a Brilliant Red* (2015.). *Mimika* već treći put nastupa na *Londonskom Jazz Festivalu*, prošle je godine ansambl otvorio prestižni *Love Supreme Festival* te nastupao na mnogim drugim festivalima, istodobno ostvarivši niz uspješnih međunarodnih suradnji. U međuvremenu Murtić surađuje s londonskim *Grand Union Orchestra* koji se bavi istraživanjem, edukacijom i izvođenjem folklorne glazbe, u sklopu čega Murtić proučava hrvatsku i drugu slavensku, ali i zapadnoafričku, mađarsku, sibirsku i tursku tradicijsku glazbu. 2011., 2012. i 2013. godine Murtićeve su skladbe izabrane za program *Nove jazz skladbe za Jazz orkestar Hrvatske radiotelevizije* te je ga je Orkestar angažirao da 2014. godine sudjeluje u programu Europske radijske unije sa skladbama s albuma *A Place Glowing a Brilliant Red*, aranžiranim za Jazz orkestar HRT-a. Iste godine zajedno rade na albumu *Antarctica and Other Destinations*, s gošćama Majom Rivić i Anabelom Barić, koji je izdan 2015. godine. 2013. i 2014. godine Murtić je surađivao sa Zborom *Clapham Community* u Londonu u sklopu programa *Adopt a Composer* te je njegova skladba *Encounters* izvedena na BBC-u. U 2015. Murtić piše nove skladbe za *Mimiku* te predstavlja Hrvatsku u *Purcellovoj školi* s kratkom skladbom za klavir, za *Pianorama festival*.

“Skladba **Liburnia**, napisana za Septet *Ad Libitum* Zagrebačke filharmonije, u povodu Glazbene tribine u Opatiji 2015., temelji se na slobodnoj interpretaciji liburnijskog mita stvaranja. Koliko se zna, Liburni su bili jedan od indoeuropskih naroda, nastanjen u području današnjeg Kvarnera. Kao i mnogi narodi i manje zajednice s područja Mediterana, bivaju asimilirani, odnosno kulturološki izbrisani, isprva grčkim trgovačkim aspiracijama, a kasnije i rimskom kolonizacijom. Osobno me zainteresirala promjenjivost koncepcije naroda, odnosno pripadnosti društvenim zajednicama, jer, kao što znamo, Liburni nisu nestali, već su se kulturološki promijenili. Kao što je nestala njihova narodnost, tako je nestala i kultura, njihovo poimanje svijeta, njihovi glazbeni stilovi. U ovoj skladbi sam putem mikrotonalnih fraza (gotovo isključivo baziranim na antičkom grčkom miksoliđijskom modusu, koji se gotovo sigurno koristio i na ovim područjima) i interpretacije mita stvaranja želio komentirati trenutačnu, ali i povijesnu destrukciju arheoloških nalazišta i povijesnih dokumenata, kao zajedničkog, kolektivnog ljudskog dobra. S druge strane, tečnost identiteta, kao što je narodna pripadnost, izrazito je zanimljivo opisana u samome mitu.” (Mak Murtić)

Septet Ad Libitum utemeljen je 2008. godine i čine ga članovi Zagrebačke filharmonije: violinistice Alina Gubajdullina i Saša Borčić Reba, violist Krešimir Ferencina, violončelistice Dora Kuzmin Maković i Zita Varga, flautistice Renata Penezić i Ana Benić, harfistica Mirjam Lučev Debačić i klarinetist Davor Reba, redom vrsni glazbenici koji surađuju i s drugim orkestrima, u zemlji i inozemstvu, a pojedinačno su nositelji niza nagrada i priznanja. Njeguju širok repertoar od klasičke

do suvremene glazbe, a dinamičnost izvedbi ostvaruju kombinacijom instrumenata i sastava (duet, trio, kvartet i sl.). Nastupe Septeta *Ad Libitum* odlikuje visoka razina solističkih interpretacija i ansambla u cjelini.

Flautistica **Ana Benić** rođena je u Splitu, gdje je i započela glazbeno obrazovanje. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirala je 2003., u razredu prof. Renate Penezić. Završila je i poslijediplomski studij kod prof. Trevora Wyea u Velikoj Britaniji te jednogodišnje umjetničko usavršavanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod prof. Karoline Šantl-Zupan. Godine 2006. diplomirala je engleski jezik i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Aktivno se bavi solističkim i komornim muziciranjem, između ostalog i kao solistica u *Hrvatskom baroknom ansamblu* te u ansamblima *Ars longa* i *Responsorium*, u kojima svira barokne instrumente (poprečnu i blok flautu). Solistički je nastupala uz pratnju *Zagrebačkih solista*, Hrvatskog komornog orkestra, Splitskog komornog orkestra, Simfonijskog orkestra Muzičke akademije u Zagrebu i *Hrvatskog baroknog ansambla* te na festivalima poput *Osorskih glazbenih večeri*, *Glazbenih večeri u sv. Donatu*, *Korkyra Baroque Festivala* te *Dubrovačkih ljetnih igara*, na kojima je 2014., kao članica komornog sastava HRBA-e, dobila Nagradu *Orlando*. Od 2007. godine stalno je zaposlena u Orkestru Opere HNK u Zagrebu kao solo flautistica.

Klarinetist **Davor Reba** usavršavao se od 1994. do 1996. godine u Antwerpenu u razredu prof. Waltera Boeykensa. Suradivao je s hrvatskim pijanistima poput Ljubomira Gašparovića, Darka Domitrovića, Srebrenke Poljak, Marine Pletikose, Lane Bradić, Martine Cukrov i Ivana Batoša, s kojima je održao brojne recitale u Hrvatskoj i inozemstvu. Nastupao je uz pratnju Zagrebačke filharmonije, Hrvatskog komornog orkestra i Zadarskog komornog orkestra. Također je suradivao s mnogim komornim ansamblima poput *Zagrebačkog kvarteta*, *Kvarteta Porin*, *Cantus ansambla*, *Kvarteta klarineta Arundo Donex* (Belgija), *Puhačkog kvinteta Crowind*, te s Varaždinskim komornim orkestrom, Hrvatskim komornim orkestrom i Simfonijskim orkestrom HRT-a. Suosnivač je *Puhačkog okteta Zagrebačke filharmonije*, *Septeta Ad libitum ZF* i *Ansambla klarineta ZF*. Od 1997. godine stalni je član Zagrebačke filharmonije, a od 2001. solo klarinetist. Profesor je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Sutvorac je projekata *VIMM* i *ZIMM*, jedinstvenog oblika međunarodnog natjecanja i usavršavanja za klarinetiste. Član je žirija na hrvatskim i međunarodnim natjecanjima.

Violinistica **Alina Gubajdullina** dobitnica je brojnih nagrada i diploma na državnim i međunarodnim natjecanjima. Posebno su zapaženi njezini nastupi s komornim i simfonijskim orkestrima. Kao solistica nastupa sa Zagrebačkom filharmonijom, Orkestrom HNK u Splitu, Splitskim i Hrvatskim komornim orkestrom. Godine 2006. diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u razredu prof. Leonida Sorokowa, a iste godine postaje stalna članica Zagrebačke filharmonije. Aktivno se bavi komornom glazbom, surađuje s raznim ansamblima i orkestrima. Kao komorna glazbenica nastupa diljem Hrvatske i u inozemstvu na uglednim međunarodnim festivalima.

Saša Borčić Reba diplomirala je violinu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod profesorice Maje Dešpalj. Tijekom studija sudjelovala je na brojnim seminarima i natjecanjima u zemlji i inozemstvu. Dobitnica je Rektorove nagrade. Od 1998. godine stalna je članica Zagrebačke filharmonije. Njezino uže područje interesa jest sviranje baroknog repertoara. Bila je članica baroknog ansambla *Musica Viva*, a stalna je članica *Hrvatskog baroknog ansambla*.

Violist **Krešimir Ferenčina** (Zagreb, 1973.) u rodnom je gradu završio srednju glazbenu školu i Muzičku akademiju (prof. Milan Čunko i Ante Živković) te se usavršavao na Visokoj glazbenoj školi u Grazu (prof. Ch. Euler). Od 1997. član je Zagrebačke filharmonije. Još kao student sudjeluje u radu Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije, Hrvatskog i Varaždinskog komornog orkestra te orkestara Opere HNK u Zagrebu i Rijeci. Od 2003. do 2006. godine bio je član Gudačkog kvarteta *Porin*. Godine 2006. postaje zamjenik vođe viola u orkestru Zagrebačke filharmonije.

Zita Varga (Čakovec, 1989.) počela je učiti violončelo sa šest godina u Glazbenoj školi u Varaždinu kod prof. Darija Milkovića. Diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Valtera Dešpalja, nakon čega nastavlja studij kod prof. Reinharda Latzka na Sveučilištu za glazbu u Beču, gdje je 2013. godine magistrirala s odličnim uspjehom. Tijekom studija u Beču, kao najboljoj studentici gudačkog odjela, dodijeljena joj je stipendija *Josef Windisch*. Dugo godina bila je i stipendistica Zaklade *Musik und Jugend* iz Liechtensteina. Usavršavala se na majstorskim tečajevima najvećih violončelista današnjice, kao što su Ralph Kirshbaum, Frans Helmerson, Heinrich Schiff i Anner Bylsma. Laureatkinja je brojnih međunarodnih natjecanja, kao što su Međunarodno radijsko natjecanje *Concertino Praga* u Pragu te natjecanje *David Popper* u Budimpešti, a 2007. godine osvojila je 2. nagradu na natjecanju *Johannes Brahms* u austrijskom Pörschachu kao najmlađa u konkurenciji 43 violončelista iz cijelog svijeta. Na istom je natjecanju osvojila i posebnu nagradu - recital na festivalu *Sommets Musicaux de Gstaad* u Ženevi. Osim brojnih nastupa u Hrvatskoj, solistički je koncertirala i u Austriji, Švicarskoj, Sloveniji, Češkoj, Liechtensteinu, Njemačkoj, Francuskoj, Danskoj, Nizozemskoj, Italiji i Rusiji, a kao solistica predstavila se i uz filharmonijski orkestar Sjevernočeskog radija, Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebačke soliste, Hrvatski komorni orkestar te Varaždinski komorni orkestar. Dvaput je u organizaciji *Hrvatske glazbene mladeži* predstavljala Hrvatsku na koncertima za mlade talente i laureate koje u Moskvi organizira Zaklada Vladimira Spivakova. Često nastupa sa svojom sestrom, pijanisticom Nadiom, a njihov je duo dobitnik Nagrade *Darko Lukić* te Nagrade Koncertne dvorane *Vatroslav Lisinski* na Tribini mladih glazbenih umjetnika *Darko Lukić*.

Harfistica **Mirjam Lučev Debančić** školovanje je započela u Splitu, kod Dunje Lučev, a studij nastavila na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u razredu Rude Ravnik-Kosi. Usavršavala se kod uglednih pedagoga, Isabelle Moretti u Francuskoj te Patrizie Tazzini u Italiji. Solo harfistica Zagrebačke filharmonije postala je 1993. godine, a od 2006. docentica je za harfu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Nastupala je

s brojnim uglednim hrvatskim orkestrima, kao što su Zagrebačka filharmonija, Varaždinski komorni orkestar, Dubrovački simfonijski orkestar, Splitski komorni orkestar, Zadarski komorni orkestar te sa Simfonijskim orkestrom *Danubia* iz Mađarske. Od nastupa posebno izdvaja hrvatsku praizvedbu Koncerta za obou, harfu i orkestar Witolda Lutosławskog 1996., uz oboista Branka Mihanovića, te praizvedbu skladbe *Nešto lijepo*, za harfu i gudački orkestar, Tomislava Uhlika, koja joj je ujedno i posvećena. Mirjam Lučev Debačić surađuje i s različitim komornim sastavima te s vodećim hrvatskim i inozemnim umjetnicima. S flautisticom Anom Domančić Krstulović snimila je nosače zvuka pod nazivom *Glazba za flautu i harfu, Koncertantnu muziku za flautu, harfu, vibrafon, gudački orkestar i udaraljke Borisa Papandopula* (CD pod naslovom *Hommage à Boris Papandopulo*) i *Nino Mazzoni: Composizioni per flauto e arpa*, potonji po želji harfistice Rajke Dobronić-Mazzoni. Svoj harfistički rad predstavila je i na izdanjima *Harfa* i *Nešto lijepo*, koji čine svojevrsna putovanja kroz vrhunce harfističke literature.

Srebrenka Poljak (Zagreb, 1974.) diplomirala je i magistrirala klavir u klasi Zvezdane Bašić na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Istaknuta je komorna glazbenica i surađuje s brojnim hrvatskim i inozemnim umjetnicima, a posljednjih godina redovito nastupa s violinistom Stefanom Milenkovićem. Kao članica Zagrebačkog klavirskog trija osvojila je više nagrada i priznanja (1. nagrada na Međunarodnom natjecanju komorne glazbe u Trondheimu, Norveška; 2. nagrada i Nagrada za najbolji klavirski trio u Heerlenu, Nizozemska; Nagrade *Darko Lukić* i *Ivo Vuljević*). Solistički i kao orkestralna glazbenica nastupa uz Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski zbor i orkestar HRT-a, Simfonijski puhački orkestar OSRH, Hrvatski komorni orkestar te Varaždinski komorni orkestar. Kao solistica i članica Cantus Ansambla izvodi i snima djela suvremenih skladatelja, od kojih su mnoga praizvedbe. Viša je umjetnička suradnica i nositeljica kolegija Korepeticija za studente klavira na Gudačkom odsjeku zagrebačke Muzičke akademije.

Oboist **Branko Mihanović** pohađao je Muzičku akademiju u Zagrebu te diplomirao na Visokoj državnoj glazbenoj školi u Freiburgu, u razredu prof. Heinza Holligera. Bio je solo oboist Opere HNK u Zagrebu te od 1984. prvi oboist orkestra Zagrebačke filharmonije. Godine 2001. izabran je za docenta, a 2013. za redovitog profesora oboe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Solistički je nastupao u većini europskih zemalja, Kini, Južnoj Americi, SAD-u te održao brojne koncerte uz pratnju renomiranih hrvatskih i inozemnih orkestara. Imenovan je ravnateljem Opere HNK u Zagrebu u dva mandata, u razdoblju od 2005. do 2013. godine.

SUBOTA / 7. STUDENOGA

Zlatna dvorana Hotela Imperial, 20 sati

ANSAMBL ZEITFLUSS

EDO MIČIĆ, dirigent

JOACHIM KELBER, viola

IVAN ŠVERKO, harmonika

Tristan Murail: *Paludes*, za alt-flautu, klarinet, violinu, violu i violončelo

Tomasz Skweres: *Von Schwelle zu Schwelle*, za komorni ansambl

Daniel Oliver Moser: *Pavana*, za komorni ansambl

Geoffrey Gordon: *Meditacija i Allegro*, za violu i komorni ansambl

Mladen Tarbuk: *4 Estancias*, za harmoniku i komorni ansambl

Jedan od utemeljitelja tzv. *spektralne glazbe*, francuski skladatelj **Tristan Murail** (Le Havre, 1947.) diplomirao je arapski, ekonomiju i političke znanosti, a kompoziciju je počeo studirati kod Oliviera Messiaena na Pariškom konzervatoriju 1967., da bi četiri godine kasnije diplomirao s najvišim ocjenama. Iste mu je godine dodijeljena *Prix de Rome*, zahvaljujući kojoj je proveo dvije godine u Villi Medici. U svojim se ranijim djelima oslanjao na voluminoznost i zvučne teksture, imajući na umu elektroničku glazbu i djela Iannis Xenakisa, Giacinta Scelsija i u prvom redu Györgya Ligetija. Jedan je od utemeljitelja glazbenog kolektiva *L'itinéraire*, koji se razvio u svojevrstan laboratorij za istraživanje instrumentalne glazbe te uporabe *live* elektronike i računala. Podučavao je na Pariškom konzervatoriju i IRCAM-u, gdje je sudjelovao u razvoju računalnog programa *Patchwork* koji je služio kao pomoć prilikom skladanja. Od 1997. do 2011. predavao je kompoziciju na Sveučilištu *Columbia*.

Skladba ***Paludes (Močvara)*** dijeli naslov sa satirom Andréa Gidea o svojevrstnoj igri između nespojivih želja i zamisli. Riječ je o desetominutnoj skladbi za alt-flautu, klarinet, violinu, violu i violončelo, tiskanoj 2011. Praizveo ju je *Ensemble Cairn*, 30. rujna iste godine na Festivalu *Musica* u Strasbourg.

Tomasz Skweres (Varšava, 1984.) poljski je skladatelj s bečkom adresom. Studij kompozicije završio je na Sveučilištu za glazbu u Beču, kod Chaye Chernowina i Detleva Müllera-Siemensa, jednoga od posljednjih studenata Györgya Ligetija i Oliviera Messiaena. Također je studirao violončelo kod Valentina Erben, člana Kvarteta *Alban Berg*, na istoj ustanovi. Autor je brojnih komornih, orkestralnih i zbornih skladbi, a njegova je glazba izvedena u Austriji, Njemačkoj, Rumunjskoj, Mađarskoj, Ukrajini, Meksiku, Kini, Brazilu, Danskoj, Japanu, Tajvanu, Argentini i Australiji. Ugledni europski ansambli i festivali redovito naručuju njegove skladbe. Dobitnik je prvih nagrada na Skladateljskom natjecanju *Ernst Krenek* (2014.) i Međunarodnom natjecanju *Franz Josef Reinl* (2008.), Nagrade *Theodor Körner* i drugih te stipendist uglednih austrijskih i švicarskih fondacija i zaklada.

“Skladba nosi naslov i nadahnuta je zbirkom pjesama **Von Schwelle zu Schwelle** Paula Celana. Pritom nije riječ o emocionalnom stanju nego o prijelazima iz jednog u drugo, postupnim transformacijama koje su bitne u ovom djelu. Višestruki slojevi glazbe, koji se često pojavljuju istodobno, slušatelju daju priliku da promatra percepciju vremena iz različitih perspektiva. Vrijeme “od praga do praga”, razdoblje između dva odlučujuća događaja svaka osoba drukčije doživljava te ono ovisi o različitim emocionalnim stanjima, kojima dominiraju naši strahovi, očekivanja i uspomene.”

Daniel Oliver Moser (Austrija) studirao je kompoziciju na Sveučilištu u Beču kod Wolfganga Liebhart i Christiana Minkowitscha te na *Mozarteumu* u Salzburgu kod Tristana Muraila. Pohađao je majstorske tečajeve kod Philippea Leroux i Joshue Fineberga. Njegova su djela izvodili ugledni umjetnici i ansambli na koncertima i festivalima diljem svijeta (*Muzički biennale Zagreb*, *ISCM Svjetski dani glazbe*, *Forum Wallis*, *Shanghai New Music Week*, *MDR Music Summer Distat Terra Festival Argentina* itd.) Dobitnik je brojnih nagrada i stipendija. Kao violinist, aktivan je izvođač klasične i suvremene glazbe te član nekoliko ansambala i komornih orkestara, kao što su Orkestar Bečke akademije, *Ensemble Zeitfluss* iz Graza i *Atmos kvartet*. Dobitnik je nekoliko nagrada na natjecanjima iz komorne glazbe, kao i za interpretacije suvremene glazbe. Trenutačno živi u Beču.

“Kratka skladba za ansambl, **Pavana**, skladana je za kinesku turneju *Ensemblea Zeitfluss*, u svibnju 2015. Naslov se odnosi na *Pavanu za preminulu infantkinju* Mauricea Ravela. Poput Ravelove skladbe, glazba nije zamišljena kao *elegija*, već pokušava uhvatiti opće ozračje polaganog, sjenovitog plesa ljudi koji su davno otišli, uspomena, misli i osjećaja, nagriženih vremenom i promjenama.”

Popis radova američkog skladatelja **Geoffreya Gordona** uključuje orkestralnu i komornu glazbu, kao i glazbu za kazalište, ples i film. Dobitnik Nagrade *Aaron Copland*, Geoffrey Gordon dva je puta bio rezidencijalni skladatelj *Aaron Copland Housea*. Nominiran je za Nagradu *Elise Stoecker*, Društva za komornu glazbu *Lincoln Centrea*, te dobitnik potpora Sveučilišta u Wisconsinu, Bostonu, New Yorku i Londonu. Surađivao je s nekim od najboljih ansambala u svijetu, uključujući Filharmoniju iz Kopenhagena, *Britten Sinfoniu*, Clevelandski orkestar, Simfoničare iz Dallasa, Engleski simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar iz Milwaukeeja, *JACK Quartet*, *Zeitfluss*, *AKOM* ansambl i druge. Njegova su djela emitirana na nacionalnim radijskim postajama u Chicagu i New Yorku. Aktivno se u Kongresu zalaže za zaštitu autorskih prava. Rezidencijalni je skladatelj bostonskog *Xanthos ansambla* i skladatelj-član Američkog orkestra skladatelja u New Yorku.

Meditaciju i Allegro za violu i komorni ansambl skladao je Geoffrey Gordon 2010. godine, kada je bio rezidencijalni skladatelj u *Copland Houseu*. Djelo je napisano za komorni ansambl, koji čine drveni i limeni puhači, udaraljke, klavir, čelesta i kontrabas. Dva zanosna stavka uokviruju blistavu solo *cadenzu*, povezujući polaganu *Meditaciju* s brzim *Allegrom*, a djelo u cijelosti traje oko 15 minuta. Ansambl stvara bogatu i čarobnu paletu zvučnih boja, koja podupire ukusne linije u odjeljku koji iznosi viola solo, na trenutke izrazito lirске, uzvišene u velikim intervalskim skokovima preko raspona viole, kroz kromatiku i disonance, virtuosno, povremeno tugaljive kao na samom početku, na trenutke definirane ili probijene kompleksnim ritmičkim progresijama koje daju

intenzitet i dinamiku djelu u kojem je utjelovljen, glazbenom izričaju svojstvenom Gordonovu jedinstvenom načinu pisanja. Razmatrajući meditativni aspekt djela, uz *senza misura* odjeljak prema kraju *Allegra*, Gordon bilježi kako je oko 30 sekundi "metar zaustavljen, uz održano pulsiranje tempa. Fraze treba svirati slobodno, bez pokušaja da *ostanu zajedno*, osim u slučajevima u kojima vertikalne linije sugeriraju suprotno. Fraze treba ponavljati u duhu improvizacije."

Djelo je naručio i praisveo *Ensemble Meitar* u veljači 2011., pod ravnanjem Ilana Volkova i uz solista Moshe Aharonova u Kulturnom centru *Einav* u Tel Avivu.

Mladen Tarbuk (Sarajevo, 1962.), jedan od najsvestranijih umjetnika na hrvatskoj sceni, djeluje s jednakim uspjehom kao skladatelj, dirigent, muzički pisac, pedagog i producent. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu studirao je kompoziciju u razredu prof. Stanka Horvata te dirigiranje u razredu prof. Igora Gjadrova. Studij dirigiranja nastavio je na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti u Grazu, kod Milana Horvata. Na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti u Beču usavršavao se u kompoziciji kod Friedricha Cerhe i u dirigiranju kod Uroša Lajovica. Jedan od vrhunaca njegove dosadašnje karijere bio je koncert s orkestrom *Wiener Concert-Verein*, 2008. u bečkom *Musikverein*u, na kojem je izvedena i njegova skladba *Sebastian u snu*. Međunarodni je ugled stekao djelujući od 2004. do 2009. kao stalni gost-dirigent Njemačke opere na Rajni u Düsseldorfu, te gostujući u raznim opernim kućama i koncertnim dvoranama, surađujući s brojnim uglednim simfonijskim orkestrima. Glazbeni život Hrvatske obogatio je velikim opernim produkcijama Muzičke akademije u okviru ciklusa *Lisinski subotom*, višegodišnjom suradnjom sa Simfonijskim orkestrom HRT-a, s kojim je snimio tisuće minuta pretežno hrvatske glazbe, te osnivanjem Simfonijskog puhačkog orkestra HV-a. Kao intendant HNK u Zagrebu ponudio je hrvatskoj javnosti niz vrhunskih predstava. Kao skladatelj, godine 1990. na Međunarodnom festivalu *Gaudeamus Amsterdam* doživio je uspjeh zahvaljujući praisvedbi skladbe *Martyre d'un jongleur*, a na 1. međunarodnom skladateljskom natječaju u Beču 1991., kojim je predsjedao Claudio Abbado, njegova skladba *Medida del tiempo* dobila je preporuku za izvedbu. Godine 1993. dobio je dvije prve nagrade na međunarodnim natjecanjima *Ernst Vogel* i *Tolosa*, nakon kojih su uslijedile i brojne nagrade u Hrvatskoj (*Stjepan Šulek*, više puta *Josip Stolcer Slavenski*, *Papandopulo*, HAZU, Nagrada KD Vatroslava Lisinskog). Skladbe su mu izvođene na značajnim svjetskim festivalima suvremene glazbe, a redovito se pojavljuju i na nosačima zvuka. Njegov opus broji 75 skladbi, od solističke i komorne glazbe do velikih simfonijskih i scenskih formi. Kao pedagog djeluje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, na kojoj predaje kompoziciju, orkestar i glazbenu teoriju. Od 2012. bio je ravnatelj glazbenog programa, od listopada 2014. vršitelj dužnosti intendant, a od veljače 2015. intendant *Dubrovačkih ljetnih igara*.

"**4 Estancias** (4 Stance) pjevaju o iskonskoj samoći kojoj je prepušteno svako ljudsko biće. Nemogućnost priopćavanja i prenošenja vlastitog egzistencijalnog iskustva drugome razmatra se kroz stance o samoći, ljubavi, vjetru i vječnosti. Zarobljenost vlastitom mišlju ocrtava kroz prvi stavak monolog harmonike; njezin susret s drugim instrumentima slučajan je i završava bijegom u vlastitu zvukovnost. Drugi stavak, harmonijski narušen tango, iznosi bezumnu ljubavnu strast i nemogućnost njezinoga ostvarivanja, koje lebdí samo u snovitom *pianissimu* njegovog srednjeg dijela. Nakon siline subjektivne emocije, nastupa u trećoj stanci hladnoća okolnog, vanjskog svijeta, kojim bludi pust i prazan vjetar. Na rubu njegova šuma rađa se ton, kao mogući vanjski izraz čovjekove nutrine. Konačno, posljednja

stanca o vječnosti pokušava naznačiti ono nadiskustveno, koje nas prerasta i nadmašuje u svakom trenutku naše egzistencije; ono iz čega smo nastali i u što se vraćamo-u prah ništavila, ili, ako vam je tako ugodnije, u prašinu vječnosti. Konstruktivno kompozicija počiva na asimetričnoj seriji u kojoj se ipak naziru neki obrisi simetrije, prije svega u dvostrukoj pojavi intervala povećane kvarte. Dok se serija ponajviše koristi u prvom stavku za striktnu konstrukciju solističke dionice, u drugom se stavku ona tretira vrlo slobodno i segmentirano. U trećem stavku se njezina glava skriva na samom koncu, u multifonima puhača, a u četvrtom stavku njezina inverzija i ona sama svojom nepomičnošću i istovremenošću svih svojih tonova oslikavaju bezbojnu masku vječnosti" (Mladen Tarbuk). Skladbi *4 Estancias*, praizvedenoj 9. listopada 2012. na festivalu *Samoborska glazbena jesen*, dodijeljena je Nagrada *Josip Štolcer Slavenski* za najbolje glazbeno ostvarenje u 2012. godini.

Ansambl Zeitfluss promatra glazbu 20. i 21. stoljeća kao uzbudljivo poglavlje glazbene povijesti. Nažalost, i dalje postoji velik dio publike koji je uglavnom zatvoren za takvu glazbu. Ponukan prerijetkim izvođenjem glazbe suvremenih autora u Grazu, utemeljen je u listopadu 2003. godine *Ansambl Zeitfluss*, s namjerom neutralizacije takvog stanja. Cilj *Ansambla Zeitfluss* jest predstavljanje djela uglednih međunarodnih skladatelja 20. stoljeća, uz bok domaćima. Jedna od glavnih zadaća ansambla jest učiniti čujnim uzbudljiv razvoj suvremene glazbe i njezine - javnosti uglavnom skrivene - ljepote. *Ansambl Zeitfluss* želi predstaviti i izvoditi zaboravljena, rijetko izvođena i nepoznata djela suvremene glazbe. Konceptcija programa, utemeljena na odabranim djelima velikih skladatelja, od kojih su neki bili gotovo zabranjeni na koncertnim programima, trebala bi privući na koncerte širu publiku. Utemeljitelji ansambla su Clemens Maria Frühstück, Kiawash Saheb Nassagh i Edo Mičić.

Dirigent **Edo Mičić** studirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu na Odjelu za glazbenu kulturu, a na Sveučilištu za glazbu i dramske umjetnosti u Grazu nastavio je studij orkestralnog dirigiranja kod Milana Horvata i Martina Turnowskog. Sudjelovao je na majstorskim tečajevima u Weimaru (kod Heinza Roegnara) i Beču (kod Brune Weila). Od 1995. do 1998. godine bio je zaposlen u zvanju asistenta, a od 1999. je docent na Odsjeku za kompoziciju i dirigiranje na Sveučilištu za glazbu i dramske umjetnosti u Grazu. Bio je član AR BOS-a, udruge za novi glazbeni teatar, s kojim je dirigirao opernim praizvedbama u Klagenfurtu, Salzburgu i Pragu. Godine 1998. postaje gost-dirigent Simfonijskog orkestra u Teheranu. Edo Mičić dirigirao je orkestrima i ansamblima u Pragu, Beču, Grazu, Klagenfurtu, Leipzigu, Budimpešti, Ljubljani, Solunu, Dubrovniku, Splitu, Zadru i Zagrebu. Suosnivač je i umjetnički ravnatelj *Ansambla Zeitfluss* i komornoga orkestra *Camerata Mitropa*.

Violist **Joachim Kelber** odrastao je u obitelji crkvenih glazbenika. Školovanje je započeo s profesoricom Barbarom Westphal u Lübecku, a trenutačno studira u razredu prof. Thomasa Selditza u Beču. Usavršavao se kod Harald Schonewega, Thomasa Riebla, Heime Müllera, Patricka Jüdt i članova Kvarteta *Vogler*. Osobito zanimanje za suvremenu glazbu razvio je kroz suradnju s brojnim skladateljima, poput Jörga Widmanna, Helmuta Lachenmanna, Beata Furrera i drugih. Joachim Kelber također često izvodi improviziranu glazbu, a na tom je polju učio od Andija Schreibera,

Gregora Hübnera i Gudačkog kvarteta *Sirius*. Član je Komornog ansambla *Atout* i Ansambla *XX. Jahrhundert*. Često nastupa i s Ansamblom *Resonanz* iz Hamburga te s ansamblom *Klangforum Wien*.

Ivan Šverko (Pula, 1985.) jedan je od istaknutijih hrvatskih instrumentalista mlađe generacije. Pobjednik je uglednog Međunarodnog natjecanja iz koncertne harmonike, *Arrasate Hiria* (Španjolska, 2010.), te Natjecanja *Ferdo Livadić* (2011.), što mu je omogućilo da na *Samoborskoj glazbenoj jeseni* praizvede skladbu *4 Estancias* Mladena Tarbuka. Koncertnu harmoniku diplomirao je 2009. godine na Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli, u razredu Boruta Zagoranskog. Trenutačno završava poslijediplomski studij na Akademiji *Sibelius* u Helsinkiju, kod Mike Väyrynena. Uspjesi na domaćoj i međunarodnoj razini, uz više od dvadeset prvih nagrada, rezultirali su koncertnim angažmanima pa je u proteklih nekoliko godina nastupao na cijenjenim pozornicama kao što su *Klovičevi dvori* u Zagrebu, *Knežev dvor* u Dubrovniku, Velika dvorana Bjeloruske filharmonije u Minsku i Velika dvorana Finskog simfonijskog orkestra u Helsinkiju. Sudjelovao je na brojnim festivalima klasične i suvremene glazbe, među kojima se ističu *Osorske glazbene večeri*, *Večeri na Griču*, Festival suvremene glazbe *Korvat Auki* u Helsinkiju, Međunarodni festival harmonike u Popradu (Slovačka) i interdisciplinarni festival *ExClam* u Helsinkiju. Suradivao je s brojnim orkestrima, među kojima treba istaknuti Dubrovački simfonijski orkestar, Bjelorusku filharmoniju te *Cantus ansambl*. Član je prosudbenih komisija na državnim i međunarodnim glazbenim natjecanjima. Od 2014. godine predaje klasičnu harmoniku na Muzičkoj akademiji u Puli.

SUBOTA / 7. STUDENOGA

Zlatna dvorana Hotela Imperial, 22 sati

VILIM MATULA, glumac

Višeslav Laboš, režija zvuka

Silvio Foretić: *Osmi dan ili u traženju bijele vječnosti*, za glumca i elektroniku

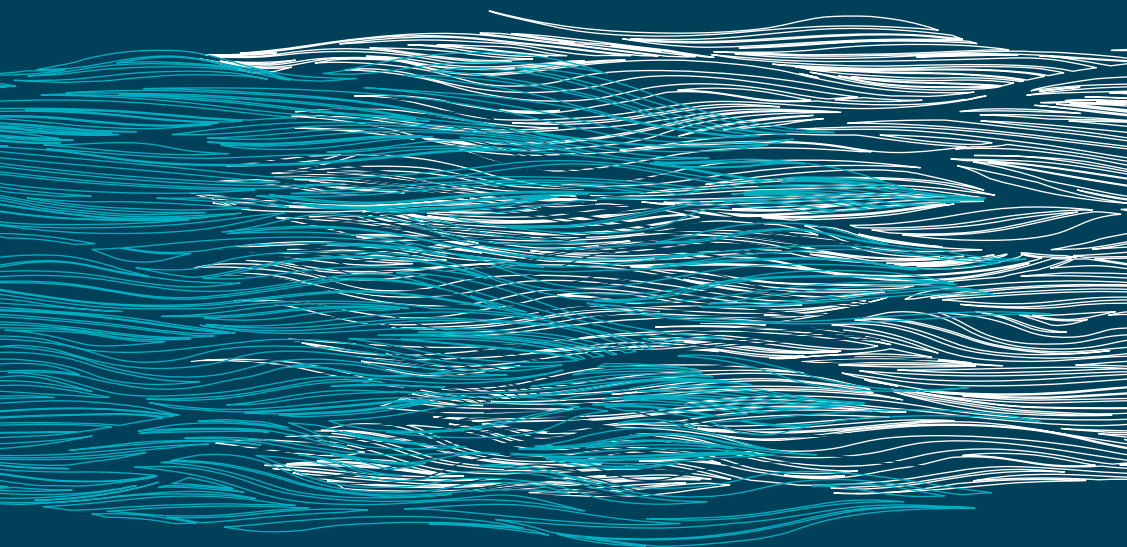
Silvio Foretić (Split, 1940.) djetinjstvo i mladost proveo je u Sarajevu i Osijeku, a nakon prvih skladateljskih pokušaja, studij kompozicije upisao je 1959. godine kod Milka Kelemena na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Tijekom studija radio je kao novinar, orkestralni glazbenik, baletni i operni korepetitor, operetni dirigent te kao pijanist i kućni skladatelj u Satiričkom kazalištu *Jazavac* (danas *Kerempuh*). Godine 1963. osnovao je s Jankom Jezovšekom Ansambl za suvremenu glazbu, čija se provokativna i angažirana djelatnost temeljila na suprotstavljanju konvencionalizmu i institucionalizmu. Godine 1966. preselio se u Köln i na tamošnjoj Visokoj školi za glazbu nastavio studij kompozicije kod Bernda Aloisa Zimmermanna i elektroničke glazbe kod Herberta Eimerta. Usavršavao se kod Karlheinz Stockhausena te bio suradnik i asistent Mauricija Kagela. Od 1974. do 2006. predavao je na *Folkwang-Hochschule* u Essenu i Duisburgu. Tamo je 1982. utemeljio ansambl *Fin de siècle – fin de millénaire* s kojim je u dvanaest godina priredio pedesetak koncerata suvremene glazbe. Jedan je od utemeljitelja i dugogodišnji predsjednik Hrvatske kulturne zajednice *Colonia croatica* u Kölnu. Nekoliko godina bio je član predsjedništva Kölnskog društva za Novu glazbu te umjetnički voditelj Glazbene tribine u Opatiji. Djeluje kao skladatelj, tekstopisac te kao izvođač (dirigent, pijanist, pjevač) pretežno vlastitih djela.

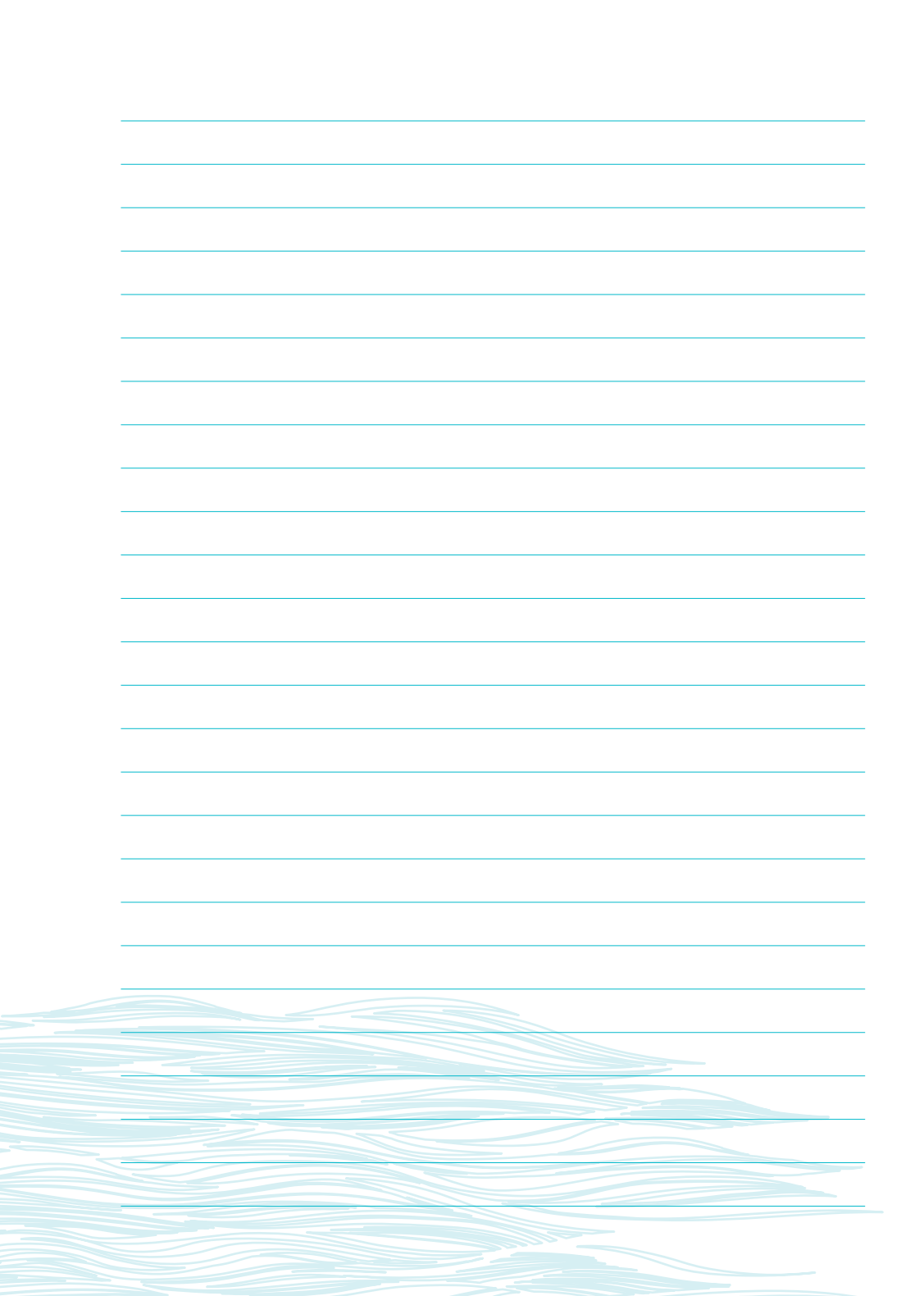
“Zamisao za djelo ***Osmi dan ili u traženju bijele vječnosti*** dobio je autor čitajući Stockhausenov teoretski esej *...kako prolazi vrijeme* (...*Wie die Zeit vergeht*), kao i meditativne tekstove *Iz 7 dana* (*Aus den sieben Tagen*) istog skladatelja. No ovome su prethodili neki osobni, manje spekulativni nego stvarni, žalosni susreti s prolaznošću: prije svega prerana smrt majke (1972.), kao i autorovih kölnskih profesora Zimmermanna (1970.) i Eimerta (1972). U dramaturškom smislu djelo je neka vrsta mono-melodrame; glavni junak prepričava svoj životni put, pri čemu pojedine postaje njegova umjetničkog razvoja odgovaraju razvojnim etapama novije glazbe, pa tako čitava stvar - osobito njezin prvi dio - predstavlja ponešto satirično “garniranu” glazbenu povijest. U drugom dijelu pripovjedač se sve više gubi u pseudoznanstvenim meditacijama koje malo-pomalo postaju nestvarne i nadrealistične, da bi na kraju prešle u suludost. Iako je djelo u prvom redu literarno (može ga se, dakle, kao za informaciju, samo pročitati), glazba je ipak neizostavan sudionik dramskog zbivanja. Njezina je uloga višestрана: ponekad (ali rijetko) ona je ilustrativna, mnogo češće je ugodajno neutralna, no najčešće simbolična, tj. kao doživljaj vremena i prolaznosti. Za tu svrhu upleo je autor u svoju originalnu elektroničku glazbu sporadično zvukove posljednjeg akorda, ili nekoliko završnih taktova, zadnjeg (dakle pred smrt nastalog) djela nekolicine slavni skladatelja: Bach (*Umjetnost fuge*), Mozart (*Rekvijem*), Beethoven (Gudački kvartet, op.135), Wagner (*Parsifal*), Verdi (*Falstaff*), Berg (Violinski koncert) i Bartók (Koncert za violu). Ovaj

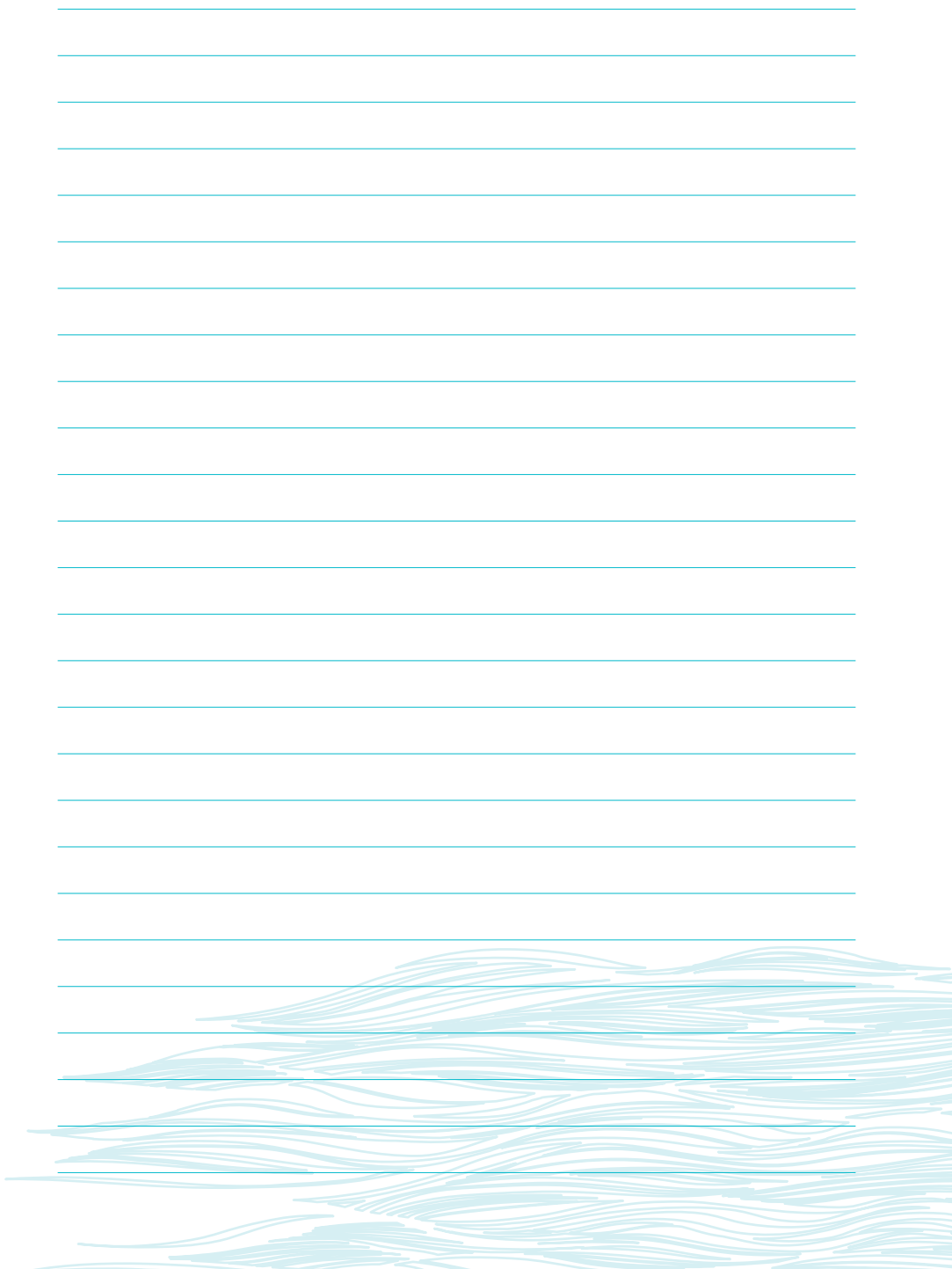
materijal upotrijebljen je više kao “sirovina” za daljnju elektronsku razradu, pa je kao citat tek tu i tamo prepoznatljiv. Glazba je realizirana u Elektronskom studiju Visoke glazbene škole (*Musikhochschule*) u Kölnu, uz tehničku suradnju Alberta Hoppenratha. Djelo je prouzročeno 1973. u Kölnu, a izvedba hrvatske verzije uslijedila je 1975. u Zagrebu.” (Silvio Foretić).

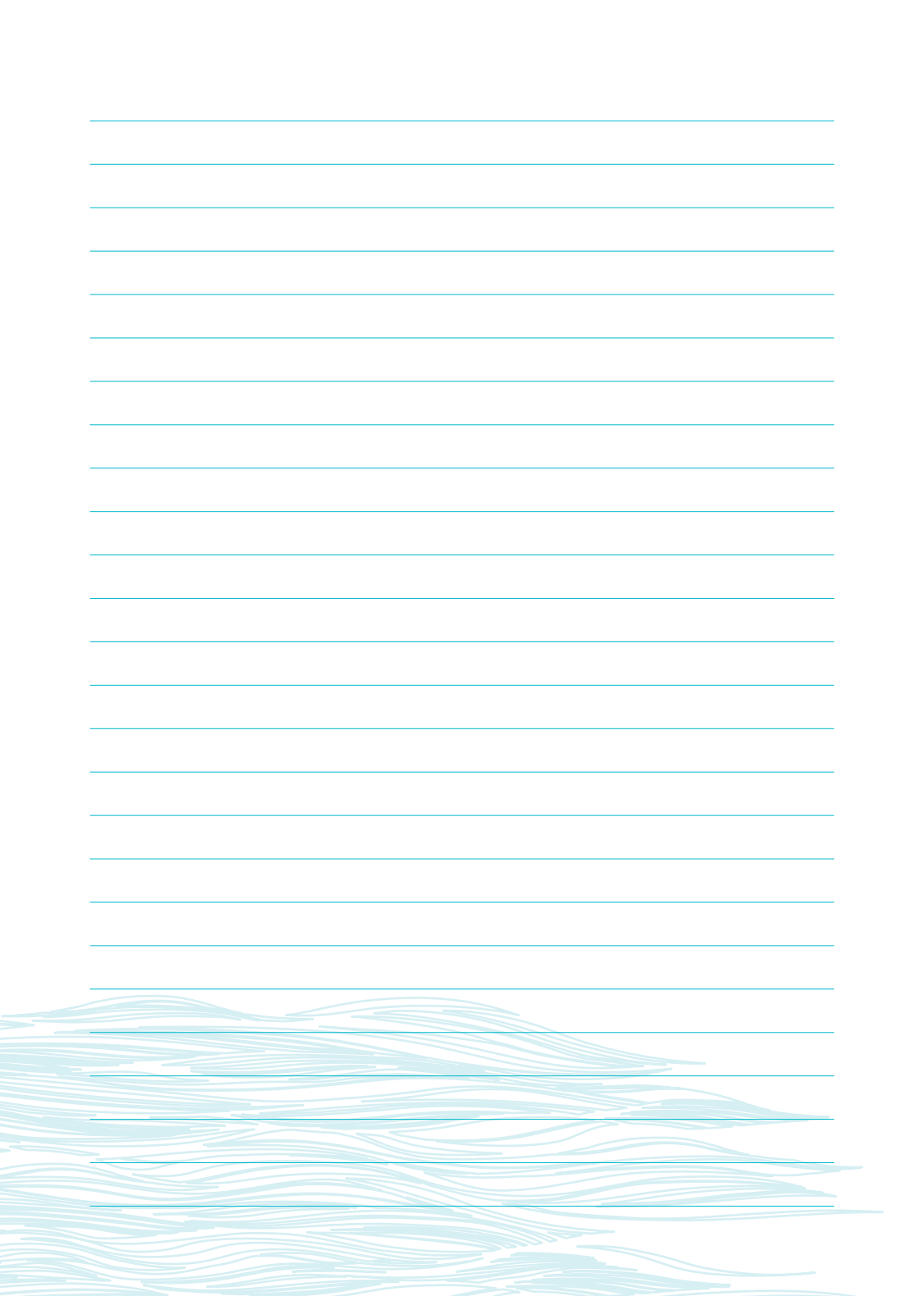
Vilim Matula (Zagreb, 1962.) u sedmoj godini postaje član Dječjeg studija *Zagrebačkog kazališta mladih* kod Zvezdane Ladike i Slavenke Čečuk. Godine 1979. s kolegama osniva kazališnu družinu *Domaći*, a 1980. upisuje glumu na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu, na kojoj je diplomirao 1985. Iste godine postaje član ansambla Gradskog kazališta *Komedija*. Godine 1987. prelazi u *Zagrebačko kazalište mladih*, a 1988. s kolegama osniva *Zagrebački glumački studio*, svrha kojega je produbljivanje glumačke vještine primjenom brojnih postupaka i pedagoških metoda (*Lee Strasberg Metoda*, Michael Chekov i psihološka gesta, *Meyerhold Biomehanika*, *Alexander* i sl.). 1993. godine boravi u Londonu na *Summer acting programme* u Studiju *Royal National Theatre*. Godine 1995. na seminarima Genadija Bogdanova upoznaje Biomehaniku Meyerholda, a 1997. postaje samostalni umjetnik. Tri godine kasnije sudjeluje u pokretanju Boalovog *Forum kazališta* na poziv Nataše Govedić, teatrologinje i feminističke kritičarke. Iskustvo *Foruma* dijele sa žrtvama rata, ratnim izbjeglicama, nacionalnim manjinama i drugim manjinskim skupinama, kao i LGBT populacijom. Dobitnik je brojnih nagrada za glumačka postignuća, među kojima se ističu nagrade *Orlando*, *Dubravko Dujšin*, *Zlatni smijeh*, *Vladimir Nazor*, *Veljko Maričić*, *Marul* i *Nagrada hrvatskog glumišta*. Godine 2001. počinje suradnju s Damirom Bartolom Indošem i *House of extreme music theatre-Kugla* u predstavama *Njihanje* (2001.), *Čovjek-vuk* (2003.), *Kineski rulet* (2005.), *Zeleno, zeleno* (2007.) i *Cefas* (2010.). Ostvario je čitav niz uspješnih uloga u kazališnim predstavama i televizijskim serijama te brojne zapažene uloge u filmovima, među kojima su i *Schindlerova lista* (1993.), *Sedma kronika* (1996.), *Puška za uspavljivanje* (1997.), *100 minuta slave* (2004.), *Duga mračna noć* (2005.) i *Šuma summarum* (2010.).

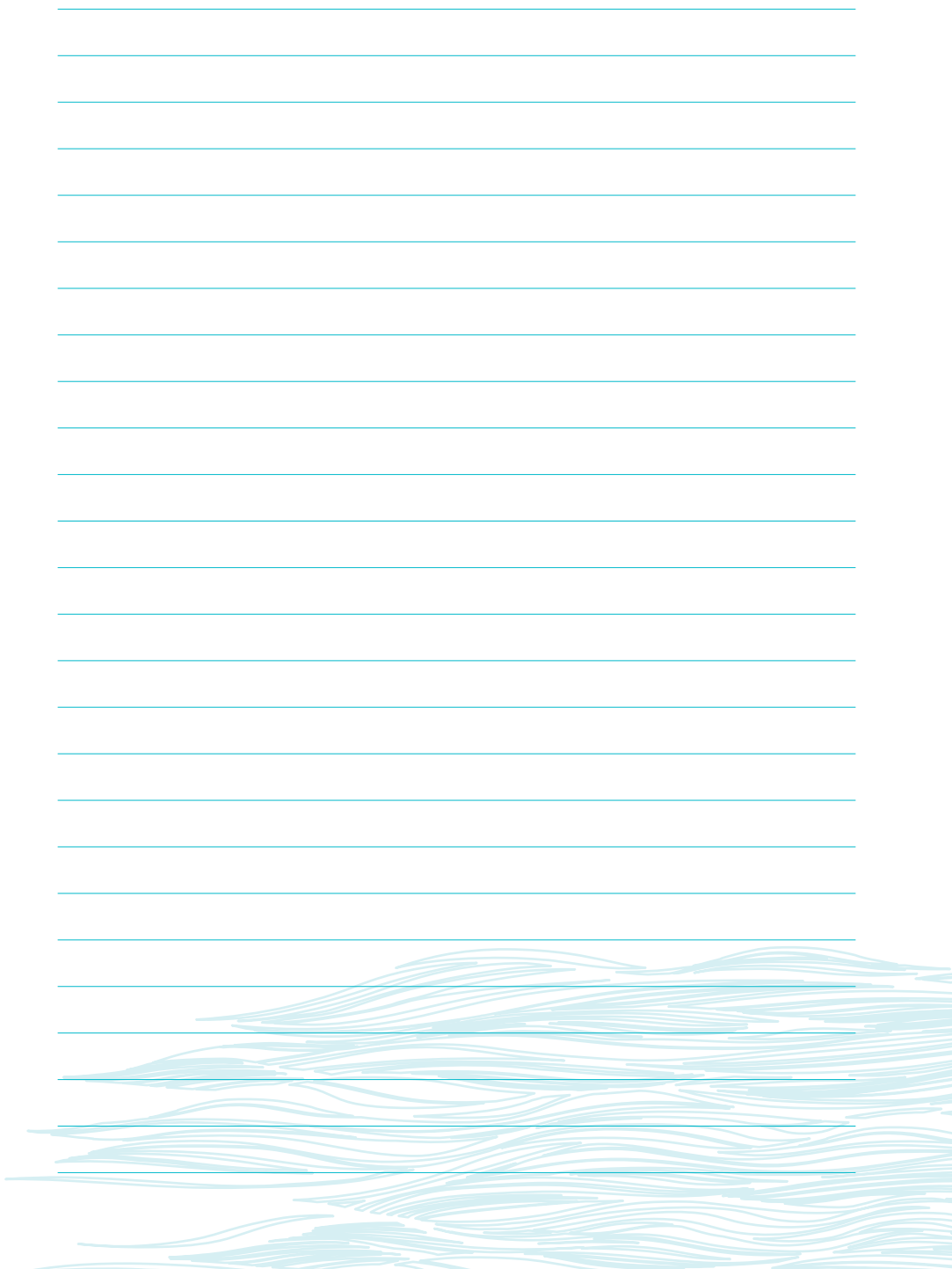

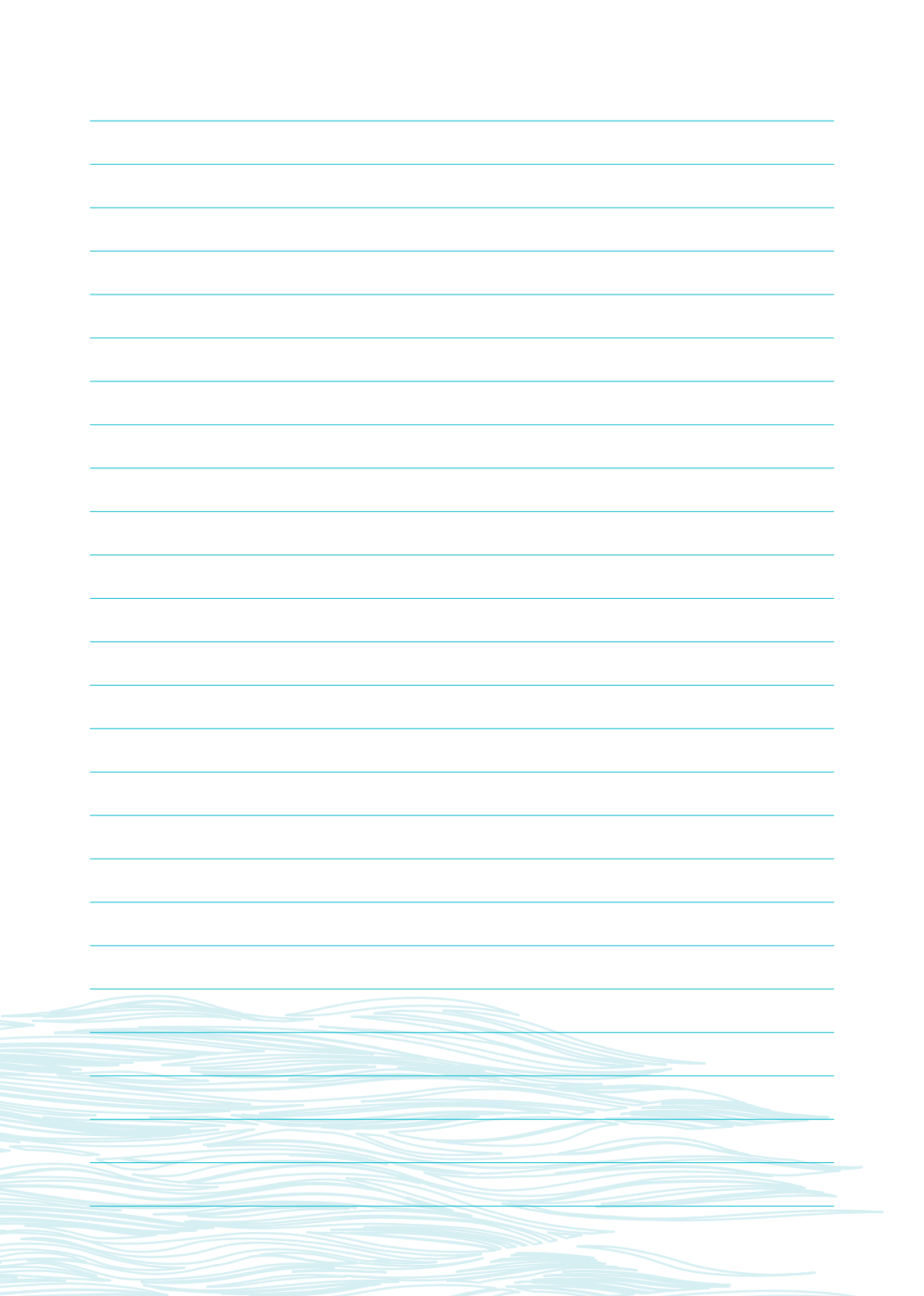

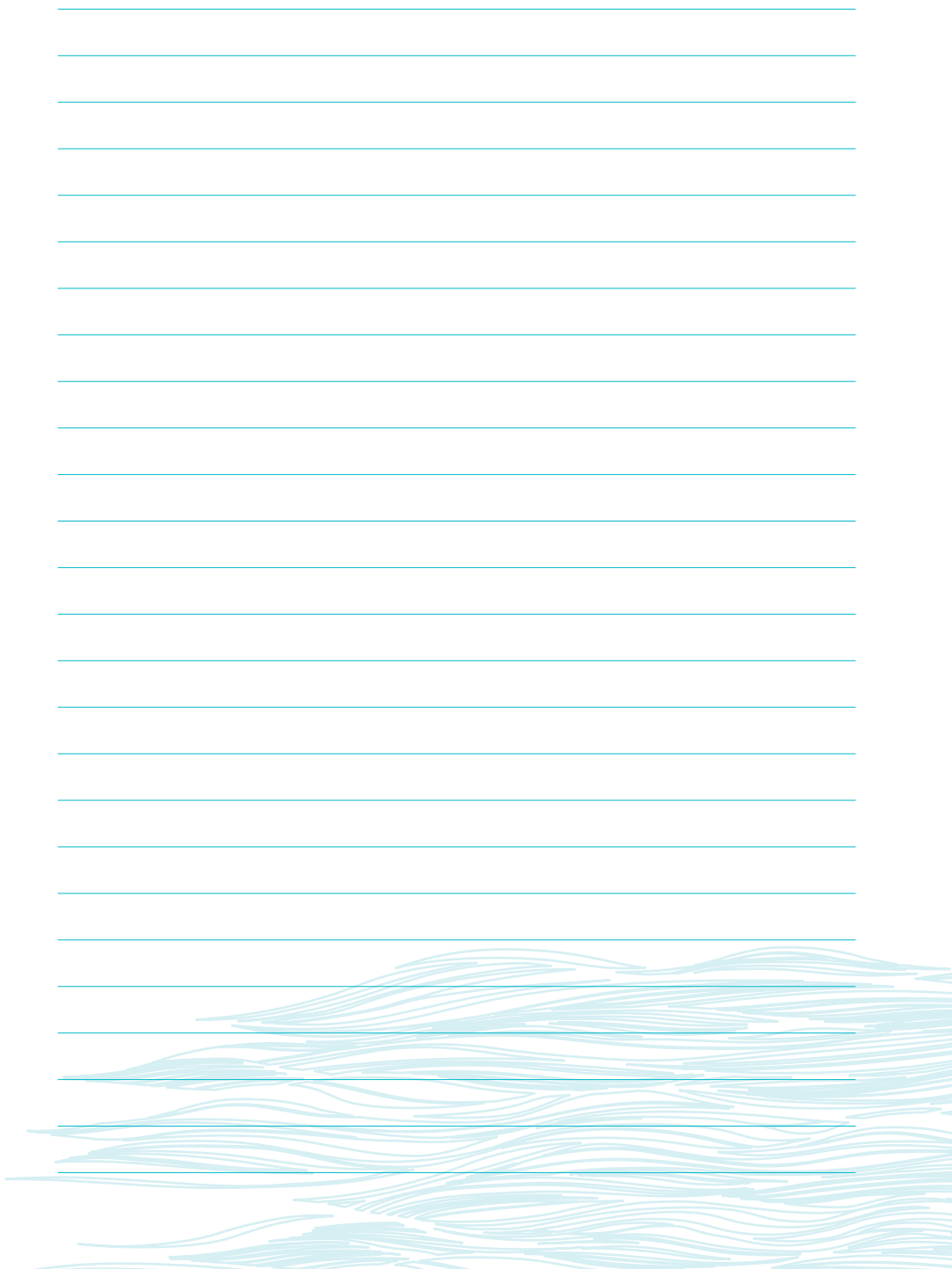

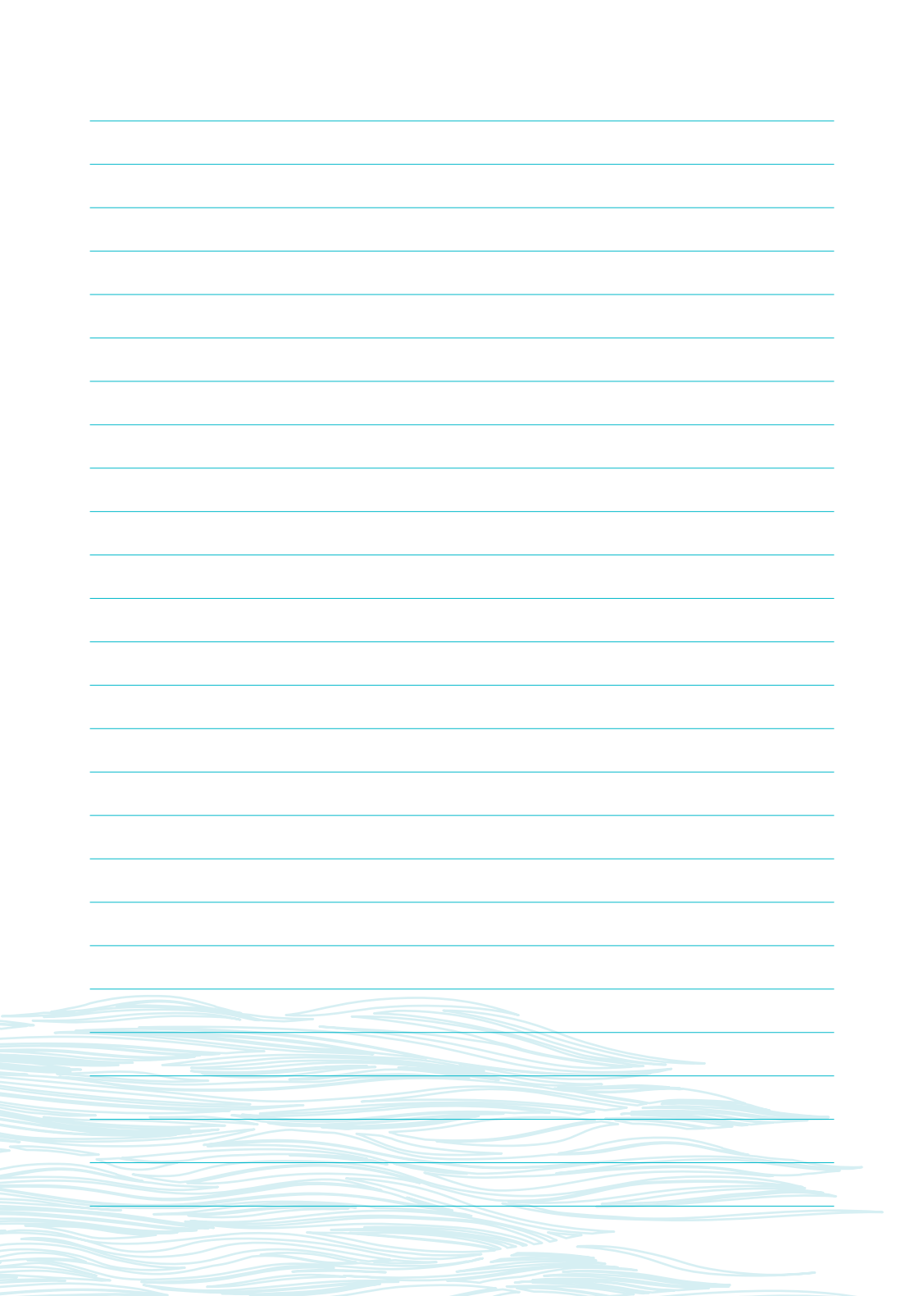

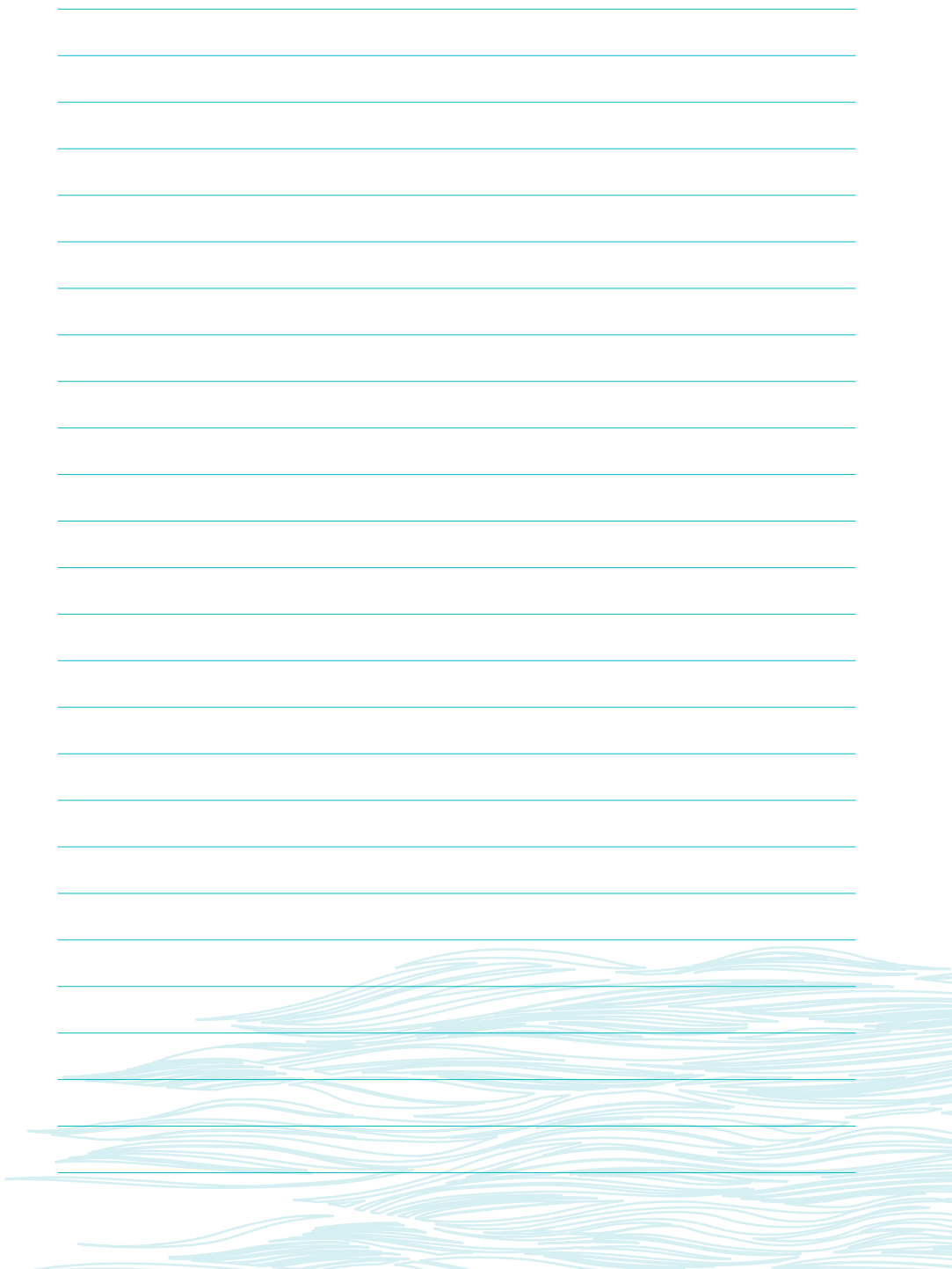

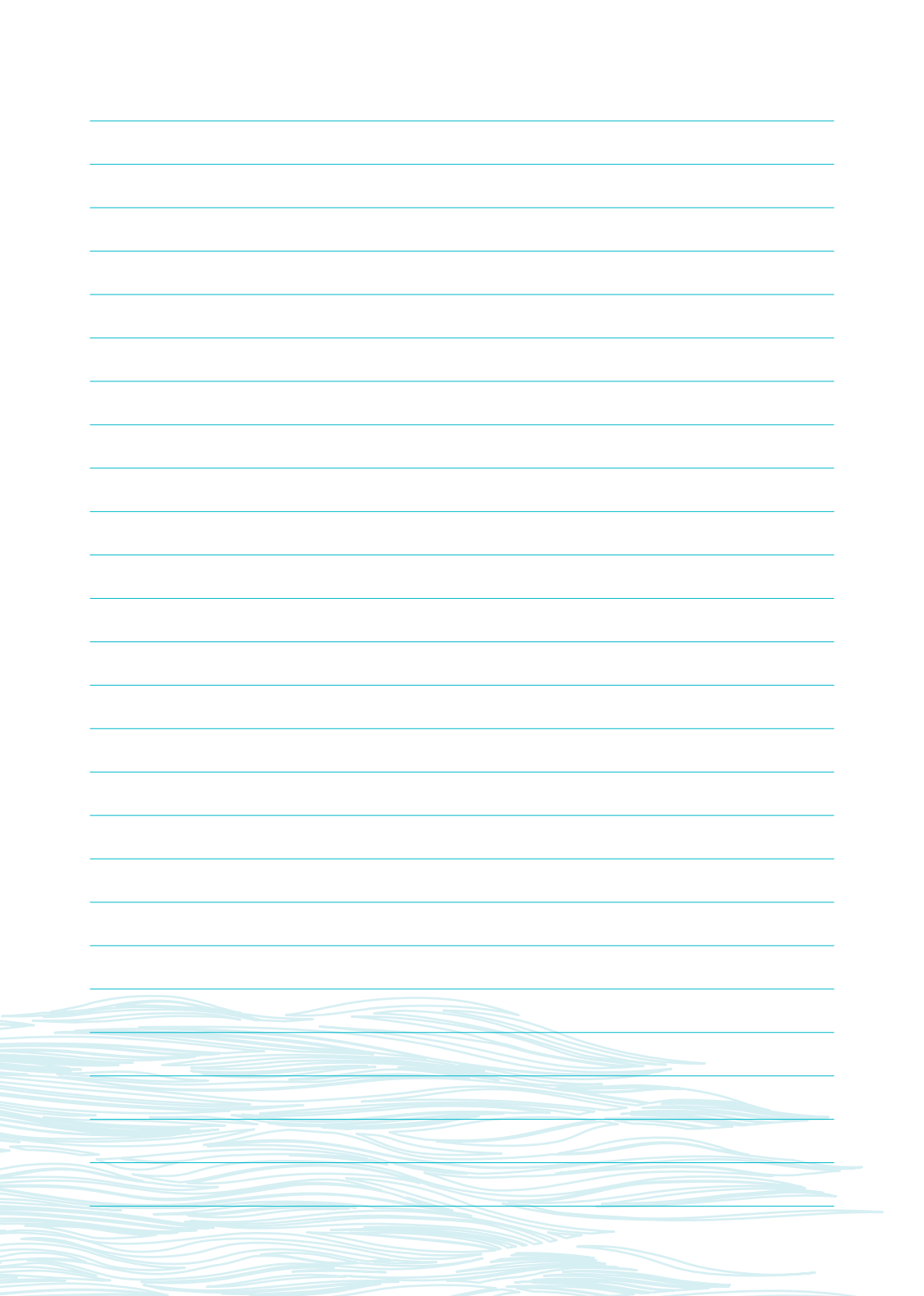

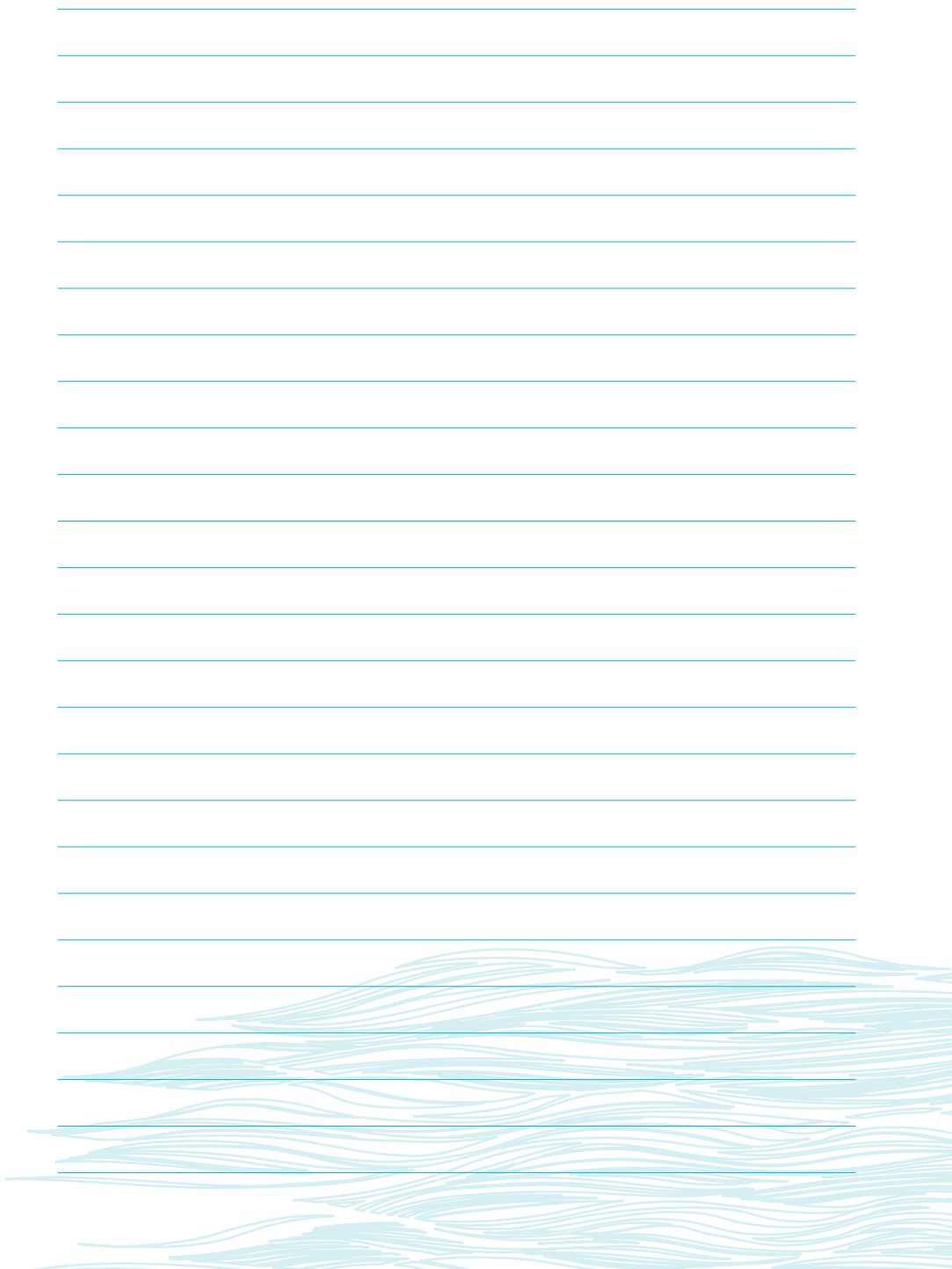

IMPRESSUM

Umjetnički voditelji

52. Glazbene tribine Opatija:

Silvio Foretić i Vanja Lisjak

Nositelj manifestacije:

Hrvatsko društvo skladatelja

Organizacija:

Cantus d.o.o.

Nakladnik:

Cantus d.o.o.

Za nakladnika:

Mirjana Matić, direktorica

Tekstove pripremila:

Bojana Plečaš Kalebota

Urednica:

Marija Saraga

Lektura:

Mirna Murati

Likovno oblikovanje:

Ana Nikolić Baće

Tisak:

Studio Flyer, Zagreb

Zagreb, studeni 2015.

52. Glazbena tribina Opatija ostvarena je uz potporu
Ministarstva kulture Republike Hrvatske i Grada Opatije.

Tijekom 52. Glazbene tribine Opatija u
Hotelu Imperial bit će izložena diskografska
i notna izdanja djela hrvatskih skladatelja,
izdana u razdoblju od prošlogodišnje Tribine.

* praizvedba